

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Richard Eliáš

Vizualizace sekundární struktury RNA s využitím existujících struktur

Katedra softwarového inženýrství

Vedoucí bakalářské práce: RNDr. David Hoksza, Ph.D.

Studijní program: Informatika

Studijní obor: Obecná informatika

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou p s použitím citovaných pramenů, litera	oráci vypracoval(a) samostatně a výhradně tury a dalších odborných zdrojů.
zákona č. 121/2000 Sb., autorského zá	vztahují práva a povinnosti vyplývající ze kona v platném znění, zejména skutečnost, zavření licenční smlouvy o užití této práce storského zákona.
V dne	Podpis autora

Název práce: Vizualizace sekundární struktury RNA s využitím existujících struktur

Autor: Richard Eliáš

Katedra: Katedra softwarového inženýrství

Vedoucí bakalářské práce: RNDr. David Hoksza, Ph.D., Katedra softwarového inženýrství

Abstrakt: Molekula RNA sa stáva predmetom mnohých štúdií, vďaka čomu rastie dopyt po nástrojoch pomáhajúcich pri jej analýze. Prvým krokom je často rozbor obrázka jej sekundárnej štruktúry. Aby sme molekulu rozvrhli čo najlepšie, potrebujeme poznať kritéria, ktoré by malo nakreslenie spĺňať. Tie neboli formalizované a tak tento problém obchádzame novým algoritmom schopným vizualizovať RNA sekundárnu štruktúru pomocou podobnej štruktúry s existujúcim nakreslením. RNA prevedieme do stromovej reprezentácie, algoritmom tree-edit-distance minimálny počet operácií, ktoré nám prevedú jeden strom na druhý. Preto motívy spoločné pre obidva štruktúry ostanú nedotknuté a tie zvyšné dokreslíme. Výsledky ukazujú, že náš algoritmus je schopný vizualizovať aj relatívne vzdialené štruktúry. Využitie nájde najmä pri vizualizácií homologických štruktúr.

Klíčová slova: RNA, sekundárna štruktúra, vizualizácia, konzervovanosť

Title: RNA secondary structure visualization using existing structures

Author: Richard Eliáš

Department: Department of Software Engineering

Supervisor: RNDr. David Hoksza, Ph.D., Department of Software Engineering

Abstract: Many research aim to RNA molecules and demand for tools enabling their analysis increased. First step is visual inspection of their secondary structure. In order to correctly lay out structure, the notion of optimal layout is required. However, this has never been formalized and is largely habitual. To tackle this problem we propose an algorithm capable of visualizing RNA structure using related one with known layout. Algorithm first converts both RNAs into a tree representation and using tree-edit-distance algorithm finds out the minimum number of operations to convert one structure into the other. All common motives are retained and the regions which differ are taken care of. Results show, that our algorithm is able to give good layouts even for relatively distant structures. It is well suited for visualization of homologous structures.

Keywords: RNA, secondary structure, visualization, conservation

Rád by som poďakoval môjmu vedúcemu práce RNDr. Davidovi Hokszovi, Ph.D. za jeho cenné pripomienky, čas a ústretovosť pri konzultáciách, vedení a v neposlednom rade aj spracovaní bakalárskej práce.

Ďalej by som rád poďakoval všetkým, ktorí ma počas štúdia neustále podporovali a posúvali vpred.

Obsah

U	vod		3
1	Úvo	od do štúdia RNA štruktúry a grafov	5
	1.1	Čo je RNA	5
	1.2	Sekundárna štruktúra	5
		1.2.1 Typy zobrazenia sekundárnej štruktúry	6
		1.2.2 Motívy	8
	1.3	Hlavný objekt záujmu - rRNA	8
	1.4	Stromová reprezentácia sekundárnej štruktúry	9
	1.5	Grafové pojmy	12
2	Mai	povanie medzi RNA stromami	14
_	2.1	Tree-edit-distance algoritmus	14
	2.2	Vývoj algoritmu - rekurzia a dynamické programovanie	15
		2.2.1 RTED	15
		2.2.2 Mapovanie medzi stromami	20
3	Kre	slenie molekuly	25
	3.1	Normalizácia vzdialeností v bázových pároch a vyrovnavanie stemov	25
	3.2	Operácie na stromoch	$\frac{1}{27}$
	· -	3.2.1 Vkladanie nového vrcholu do stromu	27
		3.2.2 Modifikácia multibrach loop	28
		3.2.3 Mazanie vrcholov zo stromu	29
		Sizio Mazame vicholev ze sviema i i i i i i i i i i i i i i i i i i i	_0
4		AVeLer - Template RnA Visualization	30
	4.1	Inštalácia	30
	4.2	Argumenty programu	30
		4.2.1 Formát fasta súboru	31
	4.3	Príklad vstupu	32
	4.4	Výstupne súbory	33
		4.4.1 Mapovacia tabuľka	33
		4.4.2 PostScript obrázok	33
		4.4.3 SVG obrázok	35
	4.5	Rozšírenie podpory formátov vstupných obrázkov	35
5	Exp	erimentálne vyhodnotenie	36
	5.1	Experimenty na testovacích štruktúrach	36
	5.2	Experimenty na reálnych rRNA	37
	5.3	Chyby	40
		5.3.1 Otáčanie vetvy kvôli existujúcej hrane	40
		5.3.2 Rozloženie báz na kružnicu	40
		5.3.3 Otáčanie vetvy kvôli prekreslovaniu multibranch loopy	40
Zá	věr		45
Se	znan	n použité literatury	46

Zoznam obrázkov	48
Zoznam tabuliek	49
Seznam použitých zkratek	50
Přílohy	51

Úvod

Donedávna sa myslelo, že úloha ribonukleovej kyseliny, RNA, je obmedzená iba na syntézu bielkovín, buď ako nositeľka genetickej informácie (mRNA), alebo ako prenášač aminokyselín pri ich tvorbe (tRNA). Avšak existuje mnoho ďalších druhov, od relatívne malých molekúl majúcich iba desiatky nukleotidov, ktoré ovplyvňujú expresiu génov (miRNA, siRNA, snRNA, snoRNA a ďalšie) (Carthew a Sontheimer (2009), Kiss (2002)), až po veľké molekuly s tisíckami nukleotidov, ktoré sa podieľajú na tvorbe ribozómu (rRNA).

Spolu s objavmi ďalších funkcií RNA molekúl rastie záujem o nástroje dovoľujúce študovať ich štruktúru. Primárna štruktúra je určená poradím nukleotidov v reťazci RNA. Terciárnu štruktúru získame ich priestorovým usporiadaním. Poslednou a v tejto práci pre nás najdôležitejšou bude sekundárna štruktúra. Tú reprezentuje zoznam nukleotidov ktoré sú spojené väzbou. Spárované nukleotidy sú blízko seba v priestore a tak nám sekundárna relatívne dobre aproximuje terciárnu štruktúru. Predpovedanie terciárnej štruktúry nieje veľmi spoľahlivé ani pre kratšie molekuly. Naopak, pre menšie molekuly a ich sekundárnu štruktúru existujú spoľahlivejšie metódy. Ich prehľad a porovnanie nájdeme v článku od autorov Puton a kol. (2013). Príbuzné štruktúry nám vedia poslúžiť k predpovedaniu konzervovaných častí, dokonca aj veľkých rRNA molekúl (Pánek a kol. (2014)).

Vizualizácia sekundárnej štruktúry RNA sa dá previesť na kreslenie grafu, ktorého vrcholy tvoria nukleotidy a hrany reprezentujú páry medzi nimi. Kreslenie grafov je značne preskúmanou témou, keďže nachádza uplatnenie vo veľa doménach, ako napríklad analýza sociálnych sietí (Scott (1988)) alebo vo všeobecnej analýze dát (Tamassia (2007)).

Cieľom vizualizácie sekundárnej štruktúry RNA je zachytit párovanie nukleotidov v molekule a ideálne všetky ďalšie motívy, ktoré sa v štruktúre vyskytujú, ako napríklad hairpin, bulge, interior a multi-branch loop. Existujúce nástroje na vizualizáciu zväčša volia medzi tromi tipmi reprezentácie štruktúry (Wiese a kol. (2005)): spojnicový graf (linked graph), kruhový graf (circular graph) alebo štandardná štruktúra (classical structure). Aj keď spojnicový a kruhový graf podporujú vizualizáciu párovania báz, motívy sa v nej dajú nájsť len veľmi ťažko, ak vôbec. Preto nám na hľadanie motívov v RNA ostala štandardná reprezentácia štruktúry RNA. Bolo vymyslených množstvo riešení - RNAfold z balíka ViennaRNA (Lorenz a kol. (2011)), VARNA (Darty a kol. (2009)), RnaViz (De Rijk a kol. (2003)), jViz.RNA (Wiese a kol. (2005)), mfold (Zuker (2003)), PseudoViewer (Han a kol. (2002)) alebo RNAView (Yang a kol. (2003)). Avšak iba niektoré z týchto nástrojov a algoritmov sú použiteľné pre vizualizáciu veľkých štruktúr, akou sú napríklad podjednotky rRNA (RNAfold, RnaViz a RNAView). Porovnanie väčšiny z nich nájdeme v článku autorov Ponty a Leclerc (2015).

Vzhľadom k tomu, že je nekonečne mnoho možností ako rozložiť sekundárnu štruktúru, potrebujeme zistiť aké kritéria by malo nakreslenie RNA splňovať. Nanešťastie tieto kritéria niesú formalizované, avšak niektoré vlastnosti ako napríklad rovinnosť nakreslenia, kreslenie loopov (hairpin, bulge, interior a multibranch) na kružnice a vrcholy stemu ležiace na jednej priamke sú spoločné pre väčšinu vizualizácii používaných vo vedeckej komunite, ako popisujú Auber a kol.

(2006). Ostatné sa prispôsobujú oblasti štúdia, kvôli čomu každý algoritmus nebude vyhovovať veľkej časti používateľov. Dôvod môžeme ilustrovať na ribozomálnej RNA. Štruktúry týchto molekúl majú veľké konzervované časti, ktoré biológovia očakávajú na rovnakom mieste na obrázku, vďaka čomu sa vedia orientovať aj v relatívne veľkej molekule a môžu skúmať a nachádzať tie menej konzervované časti, ktoré sa líšia medzi organizmami. To znamená, že ak chceme štruktúru vizualizovať, potrebujeme ukladať konzervované časti vždy na rovnaké miesto v obrázku.

Potreba vizualizácie, ktorá by zachovávala čo najviac spomínaných vlastností nás viedla k vytvoreniu nového vizualizačného algoritmu založeného na použití šablónovej (vzorovej) molekuly (Eliáš a Hokza (2016)). Algoritmus na vstupe vezme cieľovú štruktúru, ktorú chceme vizualizovať a inú, podobnú štruktúru u ktorej poznáme jej nakreslenie. Túto podobnú molekulu nazývame šablónou. Obe štruktúry sú prevedené do ich stromovej reprezentácie. Následne nájdeme najkratšiu postupnosť editačných operácií, ktoré prevedú strom molekuly šablónovej na vizualizovanú molekulu a rovnako menia aj nakreslenie šablóny na nakreslenie cieľovej molekuly. Vzhľadom k tomu, že editačné operácie ktoré menia nakreslenie odpovedajú minimálnej editačnej vzdialeností medzi stromami, nakreslenie spoločných častí sa nemení. Táto metóda je teda schopná vizualizovať sekundárnu štruktúru RNA molekuly presne podľa zvyku biológov - podľa poskytnutého vzorového nakreslenia.

1. Úvod do štúdia RNA štruktúry a grafov

V tejto časti práce zoznámime čitateľa s pojmami, ktoré s RNA a jej štruktúrou súvisia.

1.1 Čo je RNA

RNA, ribonukleová kyselina, je jednovláknová molekula, pozostávajúca zo sekvencie nukleotidov, jej základných stavebných častí. Tie sa ďalej skladajú z cukru (pentózy), dusíkatej bázy a zvyšku kyseliny fosforečnej. Poznáme štyry druhy báz, adenín, cytozín, guanín a uracyl, označovať ich budeme A, C, G a U. Okrem báz nás ďalšie zložky nebudú zaujímať a tak ďalej v texte stotožníme pojmy nukleotid a báza.

Štruktúru RNA môžeme chápať podľa stupňa zjednodušenia

- Primárna štruktúra poradie nukleotidov v reťazci
- Sekundárna štruktúra párovanie medzi bázami
- Terciárna štruktúra priestorové usporiadanie molekuly

RNA ako jednovláknová molekula sa v snahe minimalizovať voľnú energiu páruje sama na seba. V tomto hrajú úlohu vodíkové väzby medzi nukleotidmi. Tie majú vzájomnú preferenciu, čo znamená, že páry vznikajú najčastejšie medzi A-U a C-G, no ani iné kombinácie nie sú vylúčené.

1.2 Sekundárna štruktúra

Hlavným objektom nášho záujmu je sekundárna štruktúra RNA. V nasledujúcej časti si ju definujeme formálnejšie.

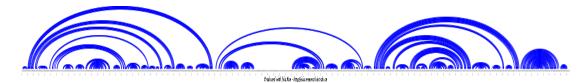
Definícia 1. Primárna štruktúra RNA je určená poradím nukleotidov v polynukleotidovom reťazci.

Sekundárnou štruktúrou označíme množinu \mathbb{S} párov báz (i,j) takých, že pre dva páry (i,j) a $(k,l) \in \mathbb{S}$ (bez straty všeobecnosti $i \leq k$) platí jedno z nasledujúcich:

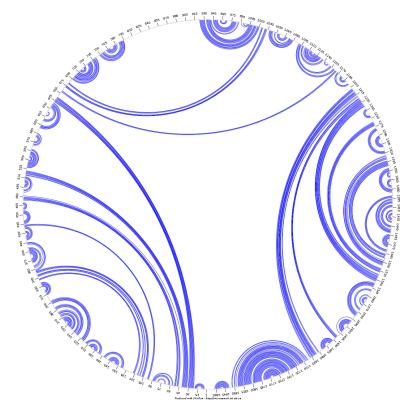
- $i = k \iff j = l$
- i < j < k < l, čiže pár (i, j) predchádza pár (k, l)
- i < k < l < j, čiže pár (i, j) obsahuje pár (k, l)

Prvá podmienka zabezpečuje, že nukleotid je najviac v jednom bázickom páre, druhá a tretia hovoria o ich usporiadaní - buď na seba nadväzujú, alebo sú na sebe nezávisle.

Všimnime si ďalej, že podmienky vylučujú bázové páry typu (i,j) a (k,l), kde i < k < j < l, teda páry sa nesmú prekrývať. Takéto páry nazývame pseudouzly (pseudoknot) a ich rozdelenie máme na obrázku 1.5. Pseudouzly sa často



Obr. 1.1: Spojnicový graf



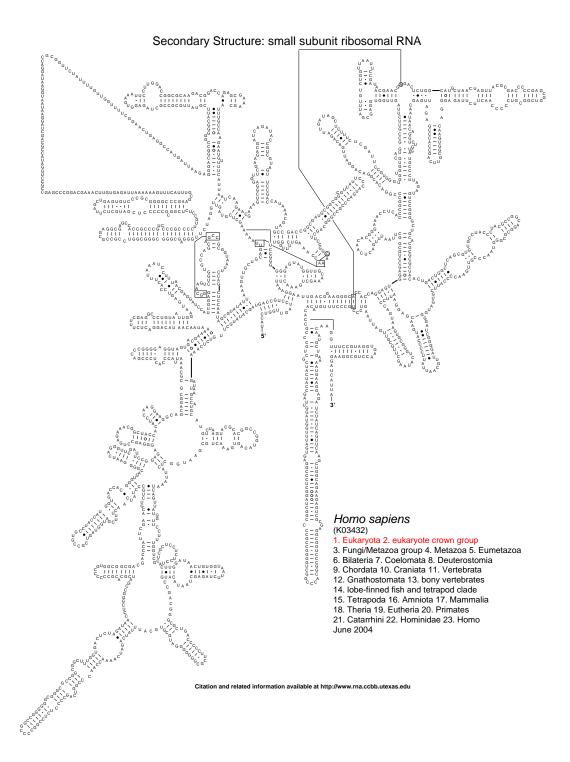
Obr. 1.2: Kruhový graf

považujú za súčasť sekundárnej štruktúry, no v našej práci s nimi nepočítame. Takéto zjednodušenie nám umožní reprezentovať sekundárnu štruktúru RNA ako usporiadaný zakorenený strom (les). Definíciu grafových pojmov ako strom a les uvedieme neskôr.

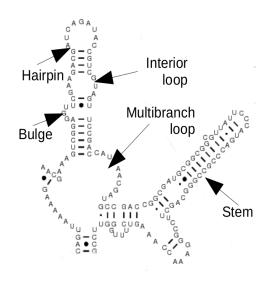
1.2.1 Typy zobrazenia sekundárnej štruktúry

Existujúce nástroje volia medzi tromi možnosťami vizualizácie sekundárnej štruktúry: spojnicový graf (linked graph), kruhový graf (circular graph) alebo štandardná štruktúra (classical structure).

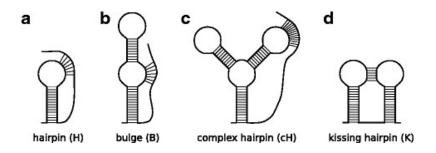
Na nasledujúcich obrázkoch sme pomocou programu j Viz.Rna (Wiese a kol. (2005)) nakreslili molekulu *K03432* malej podjednotky ribozomálnej RNA človeka vo všetkých zobrazeniach. Ako vidíme, zo spojnicového 1.1 a rovnako aj kruhového grafu 1.2 sa motívy vyčítať tak ľahko nedajú. Naopak zobrazenie štandardnej štruktúry na obrázku 1.3 podľa predstáv biológov. Tí očakávajú, že v RNA molekulách rovnakého typu (napríklad malé podjednotky rRNA 23S) budú konzervované časti nakreslené na rovnakom mieste, čo im pomôže orientovať sa aj pri molekulách veľkých rozmerov.



Obr. 1.3: Vizualizácia sekundárnej štruktúry RNA človeka z CRW databázy (Cannone a kol. (2002))



Obr. 1.4: Štrukturálne motívy v RNA



Obr. 1.5: Typy pseudouzlov (Kleinkauf a kol. (2015))

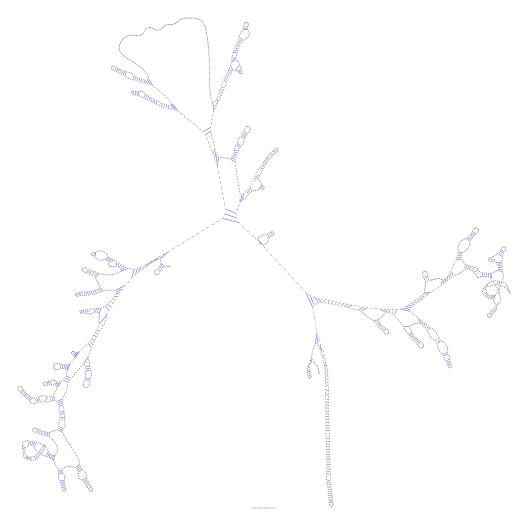
1.2.2 Motívy

Niektoré časti molekuly vytvárajú isté motívy, z ktorých niektoré môžeme vidieť na obrázku 1.4. Motívom sú aj pseudouzly 1.5, ale v tejto práci sa nimi nebudeme zaoberať.

Stem (stonka) je časť molekuly, kde sa na seba párujú dva súvislé časti vlákna. Loopom budeme označovať miesta s nespárovanými bázami. Bulge (vypuklina) je miesto v steme, ktoré z jednej strany obsahuje loop. Podobná je interior (vnútorná) loop, tá ale má loop po oboch stranách stemu. Hairpin je stem zakončený loopom a nakoniec multibranch (viac vetvová) loop je podobná ako interior loop, ale spája dokopy viac stemov. V ďalšom rozprávaní nám bude stačiť rozdelenie na stem (spárované bázy) a loop (nespárované bázy).

1.3 Hlavný objekt záujmu - rRNA

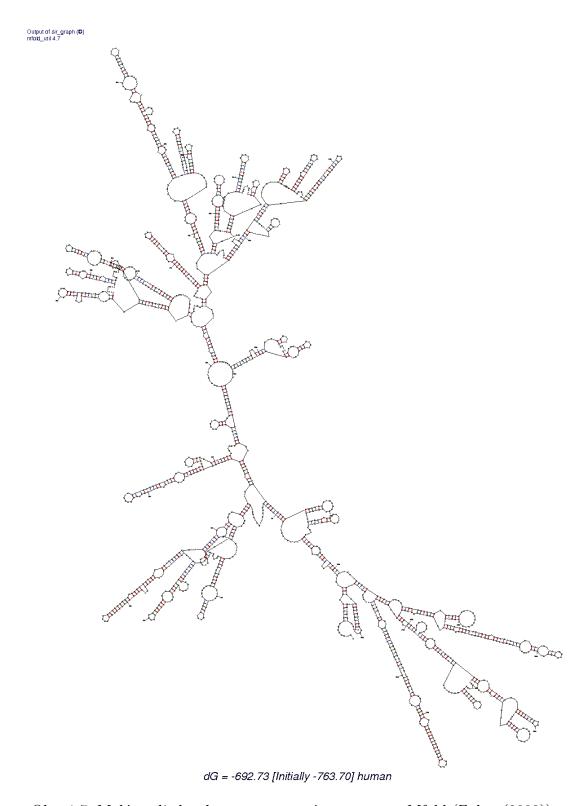
Ako hlavný objekt záujmu sme si spomedzi všetkych druhov RNA vybrali práve ribozomálnu, rRNA. Jej funkcia je hlavne v translácií génov, pri ktorej sa genetická informácia prekladá z poradia nukleotidov v mRNA do poradia aminokyselín v bielkovine.



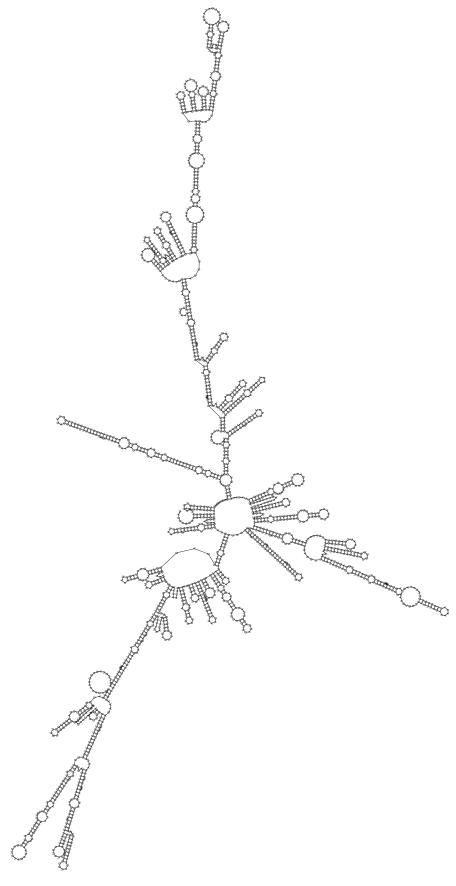
Obr. 1.6: Malá podjednotka vygenerovaná programom jViz.Rna (Wiese a kol. (2005))

Zvolili sme si ju taktiež kvôli jej konzervovanosti naprieč evolučným spektrom. Ďalším dôvodom bola jej veľkosť, ktorá robí existujúcim nástrojom najväčšie problémy pri vizualizácií. Na obrázku 1.3 vidíme sekundárnu štruktúru K03432 malej podjednotky ribozomálnej RNA človeka z CRW databázy. Tá znázorňuje predstavy biológov o tom, ako by malo nakreslenie danej molekuly vyzerať. Obrázky 1.6, 1.7 a 1.8 sú zase vygenerované vizualizácie pomocou programov jViz.Rna, Mfold a RNAfold. Dodržiavanie základných kritérií ako rovinnosť, loopy na kružniciach a stemy na priamkach sa prevažne programom darí, no celkový vzhľad obrázkov je úplne odlišný od požiadavok biológov, keďže sa motívy z obrázka z CRW databázy hľadajú veľmi ťažko.

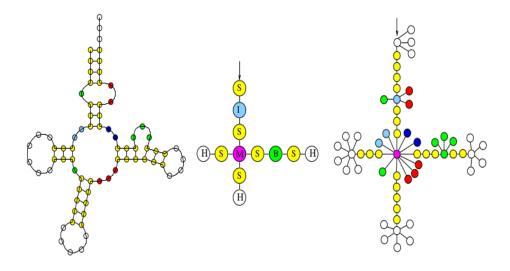
V ďalších častiach budeme ako vzory nakreslenia RNA považovať vizualizácie z CRW databázy (Cannone a kol. (2002)).



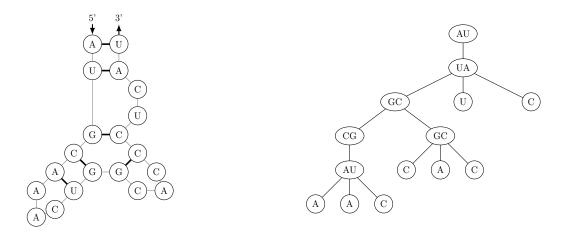
Obr. 1.7: Malá podjednotka vygenerovaná programom Mfold (Zuker $\left(2003\right)\right)$



Obr. 1.8: Malá podjednotka vygenerovaná programom RNA
fold (Lorenz a kol. $\left(2011\right))$



Obr. 1.9: Varianty reprezentácie vrcholov (Auber a kol. (2006))



Obr. 1.10: Molekula RNA a jej stromová reprezentácia

1.4 Stromová reprezentácia sekundárnej štruktúry

Vďaka ignorovaniu pseudouzlov v definícií 1 sekundárnej štruktúry ju môžeme reprezentovať ako usporiadaný strom $^1.$

Bez straty všeobecnosti budeme vždy hovoriť ako o strome, aj keď sa môže stať (a typicky aj stáva), že štruktúra nebude celistvá, teda nejde o strom, ale o les. V tom prápade môžeme pripojiť nový špeciálny koreňový vrchol, ktorého potomkovia (viz. definícia 3) budú dané stromy a ktorý nebudeme vizualizovať.

Na obrázku 1.9 vidíme varianty reprezentácie vrcholov. Tie môžu zastupovať celé motívy, alebo iba nukleotid, respektíve celý bázový pár.

V našej práci vrchol stromu reprezentuje bázový pár (vnútorný vrchol) alebo nespárovanú bázu (list stromu), ako je to zobrazené na obrázku 1.10 Štruktúru do ktorej patrí si totiž vieme ľahko zistiť z potomkov vrcholu.

¹Používame pojmy z nasledujúcej kapitoly Grafové pojmy

1.5 Grafové pojmy

V tejto časti zadefinujeme pojmy a značenie, ktoré budeme v tejto práci používať. Z väčšej časti ho prevezmeme od Pawlik a Augsten (2011).

Definícia 2. Usporiadaný zakorenený strom je orientovaný graf bez cyklov, jeho hrany sú orientované vždy v smere od koreňa, t.j. z predka k potomkovi.

Okrem koreňa má každý vrchol svojho predka a existuje usporiadanie medzi potomkami.

Usporiadany les je usporiadaná množina stromov.

Ak F je les, V_F budeme označovať množinu jeho vrcholov a E_F množinu jeho hrán. Prázdny strom/les budeme značiť \emptyset .

Definícia 3. Nech F je strom, u a v jeho dva rôzne vrcholy. Hovoríme, že u je predkom (rodičom) v (v je potomok u) ak (u,v) $\in E_F$. Hovoríme, že u je súrodencom v, ak sú to rôzne vrcholy a majú spoločného predka.

Vnútornými vrcholmi budeme označovať vrcholy, ktoré majú nejakého potomka, tie bez potomkov nazveme listy.

Podles lesa F je les G s vrcholmi $V_G \subseteq V_F$ a hranami $E_G \subseteq E_F \cap (V_G \times V_G)$. Obdobne to plati aj pre podstrom stromu.

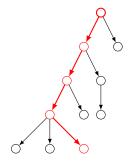
Nech v je vrchol stromu F. Potom F_v budeme značiť podstrom F zakorenený vo v, t.j. v strome ostávajú potomkovia v, ich potomkovia, atď. F-v budeme značiť les, ktorý vznikne zmazaním vrcholu v z F spolu so všetkými hranami obsahujúcimi v. Podobne $F-F_v$ budeme značiť les, ktorý dostaneme zmazaním podstromu F_v z F.

Definícia 4 (Root-leaf cesta). Nech je F strom. Cestou v F nazveme jeho súvislý podgraf taký, že všetky jeho vrcholy majú stupeň najviac 2.

Root-leaf cestou v F budeme nazývať cestu začínajúcu v koreni stromu a končiacu v nejakom jeho liste.

V práci budeme využívať tri druhy ciest, budú to left, right, heavy a označovať ich budeme $\gamma^L, \gamma^R, \gamma^H$. Left bude v strome cesta idúca vždy do prvého (ľavého) potomka, right do posledného (pravého) a heavy zase cesta idúca do vrcholu s najväčším podstromom (najťažším)².

Príklad root-leaf cesty v strome je na obrázku 1.11.



Obr. 1.11: Príklad stromu. Je v ňom červene vyznačená heavy cesta

²ťažkých ciest môže existovať aj viac ako jedna

2. Mapovanie medzi RNA stromami

Ako sme spomínali v predchádzajúcich častiach, biológovia očakávajú, že podobné RNA molekuly (pozeráme na sekundárnu štruktúru) budú mať aj podobnú vizualizáciu. To znamená, že nakreslenia sa majú líšiť iba v rozdielnych častiach.

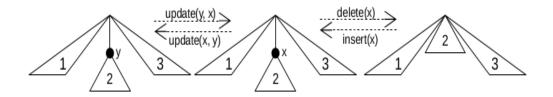
Vieme už, že RNA a jej sekundárnu štruktúru vieme reprezentovať ako usporiadaný strom. Táto kapitola nám dá návod, ako nájsť najmenší počet úprav, ktorý prevedie jeden strom na iný. Vďaka tomu, že poznáme vizualizáciu jednej molekuly - vieme rozvrhnutie jej báz na obrázku a dokážeme ju previesť na cieľovú molekulu, rovnaké štruktúry budú rovnako vizualizované.

To nás privádza k algoritmu tree-edit-distance, TED. Je obdobou Levenshteinového string-edit-distance algoritmu (Levenshtein (1966)). Ten počíta editačnú vzdialenosť medzi dvomi reťazcami a transformuje jeden reťazec na druhý.

Problém u reťazcov je špeciálnym prípadom TEDu, kedy nám stromy zdegenerovali na cesty (spojový zoznam).

2.1 Tree-edit-distance algoritmus

Základ TED algoritmu je v rekurzivnom vzorci 2.2. Vzdialenosť medzi stromami F a G, $\delta(F,G)$ je definovana ako minimálny počet editačných operácií, ktoré z F urobia G. Používame štandardne editačné operácie - delete, insert, update.



Obr. 2.1: Ukážky TED operácií

Delete, operácia zmazania vrcholu, znamená pripojiť k jeho predkovi všetkých jeho potomkov so zachovaním poradia medzi nimi. Insert, vkladanie vrcholu, je opačná operácia. Vkladáme vrchol medzi predka a nejakých jeho, po sebe nasledujúcich potomkov. Update iba zmení hodnotu vo vrchole stromu. Tieto operácie sú názorne ukázané na obrázku 2.1.

Definícia 5 (Editačná vzdialenosť). Nech F a G sú dva stromy. Editačna vzdialenosť (tree-edit-distance, $\delta(F,G)$), medzi F a G je rovná minimálnej cene, za ktorú strom F transformujeme na G.

Rekurzia 2.2 počíta vzdialenosť medzi dvoma lesmi F a G. c_{del} , c_{ins} a c_{upd} sú ceny zmazania, vloženia a updatu vrcholu v strome a r_F a r_G sú korene F, respektíve G a to buď obidva najpravejšie alebo najľavejšie (tzn. vyberieme najpravejší/najľavejší strom lesa a jeho koreň).

$$\delta(\emptyset, \emptyset) = 0$$

$$\delta(F, \emptyset) = \delta(F - r_F, \emptyset) + c_{del}(r_F)$$

$$\delta(\emptyset, G) = \delta(\emptyset, G - r_G) + c_{ins}(r_G)$$

$$\delta(F, G) = \begin{cases} \delta(F - r_F, G) + c_{del}(r_F) \\ \delta(F, G - r_G) + c_{ins}(r_G) \\ \delta(F - F_{r_F}, G - G_{r_G}) \\ + \delta(F_{r_F} - r_F, G_{r_G} - r_G) \\ + c_{upd}(r_F, r_G) \end{cases}$$

Obr. 2.2: Rekurzívny vzorec pre výpočet tree-edit-distance od Demaine a kol. (2009) a Pawlik a Augsten (2011)

2.2 Vývoj algoritmu - rekurzia a dynamické programovanie

Algoritmus TED prešiel vývojom postupne od Tai (1979), ktorý predstavil algoritmus na výpočet editačnej vzdialenosti s priestorovou a časovou zložitosťou $\mathcal{O}(m^3 \cdot n^3)$. Algoritmus vylepšili Zhang a Shasha (1989) vypozorovaním toho, že nepotrebujeme počítať celú rekurziu. Ich algoritmus má časovú zložitosť $\mathcal{O}(m^2 \cdot n^2)$ a priestorovú $\mathcal{O}(m \cdot n)$. Klein (1998) dosiahol časovú zložitosť $\mathcal{O}(m^2 \cdot n \cdot \log n)$, avšak jeho riešenie potrebuje rovnako veľa pamäte. Dulucq a Touzet (2003) ukázali, že minimálny čas na beh algoritmu je $\mathcal{O}(m \cdot n \cdot \log m \cdot \log n)$. Demaine a kol. (2009) predstavili worst-case optimálny algoritmus pre tree-edit-distance. Jeho časová a priestorová zložitosť je $\mathcal{O}(m^2 \cdot n \cdot (1 + \log \frac{n}{m}))$ a $\mathcal{O}(m \cdot n)$. Pawlik a Augsten (2011) ukázali spojitosť medzi efektivnosťou predchádzajúcich algoritmov a tvarom stromov. Zovšeobecnili predchádzajúce prístupy a vytvorili algoritmus s worst-case časom $\mathcal{O}(m^3)$ a priestorom $\mathcal{O}(m \cdot n)$. Ako dokázali, ich algoritmus je efektívny pre všetky tvary stromov a worst-case prípad u neho nastane iba vtedy, ak lepší smer výpočtu neexistuje.

2.2.1 RTED

V nasledujúcich častiach sa budeme venovať výhradne algoritmu RTED od tvorcov Pawlik a Augsten (2011). Ich algoritmus rozdelíme na 2 časti, rovnako pomenovaný RTED a GTED.

RTED (Robust Tree Edit Distance) algoritmus bude pre nás algoritmus na výpočet optimálnej dekompozičnej stratégie (viď definícia 6) a GTED (General Tree Edit Distance), algoritmus pre samotný výpočet editačnej vzdialenosti z rekurzie 2.2 s aplikovaním danej stratégie.

Definícia 6 (Dekompozičná stratégia). Nech F a G sú lesy. Dekompozičná stratégia pre rekurziu 2.2 priradí každej dvojici stromov F_v a G_w jednu cestu γ_T z koreňa do listu, kde $T \in \{T, G\}$.

LRH dekompozičná stratégia vyberá vždy najťavejší/najpravejší/najťažší (left/right/heavy) vrchol až kým nepríde do listu. Najťažší vrchol je taký, v ktorého podstrome je najviac vrcholov.

To znamená, že dekompozičná stratégia nám pre dvojicu lesov povie, ktorý z nich a akou cestou chceme rozložiť (dekomponovať). V rekurzii to hovorí, či odoberám r_F , alebo r_G vrchol.

GTED: General Tree Edit Distance algoritmus

Začneme princípom fungovania GTED algoritmu. Detaily pre LRH stratégie sú v článku od Zhang a Shasha (1989) pre left/right a v článku od Demaine a kol. (2009) pre heavy stratégiu.

Definícia 7. Relevant subtrees stromu F pre root-leaf cestu γ sú stromy $F - \gamma$. Relevant subforests lesa F pre nejakú root-leaf cestu γ sú definované rekurzívne $(r_R \ a \ r_L \ označujú \ najpravejší, respektíve najľavejší koreň <math>F)$

$$\mathcal{F}(\emptyset, \gamma) = \emptyset$$

$$\mathcal{F}(F, \gamma) = \{F\} \cup \begin{cases} \mathcal{F}(F - r_R(F), \gamma), & \text{ak } r_L(F) \in \gamma \\ \mathcal{F}(F - r_L(F), \gamma), & \text{v ostatných pripadoch} \end{cases}$$

Algorithm 1 General Tree Edit Distance for LRH strategies

```
1: procedure GTED(F, G, TreeDistance, Strategies)
 2:
        \gamma \leftarrow \text{path in } Strategies[F, G]
 3:
        if \gamma \in F then
            for all tree F' \in F - \gamma do
 4:
                TreeDistance \leftarrow TreeDistance
 5:
                    \cup GTED(F', G, TreeDistance, Strategies)
 6:
            TreeDistance \leftarrow TreeDistance
 7:
 8:
                \cup ComputeDistance(F, G, TreeDistance, \gamma)
 9:
        else
            TreeDistance \leftarrow TreeDistance
10:
                \cup (GTED(G, F, TreeDistance^T, Strategies^T))^T
11:
12:
        return TreeDistance
```

Poznámka. Funkcia OrderedSubforests v algoritme 2 vracia zoradené podlesy daného lesa v opačnom poradí, ako ich pridávame v definícii 7.

GTED algoritmus 1 funguje v troch krokoch. Najprv podľa stratégie a ňou určenej cesty γ dekomponuje jeden zo stromov, môžeme si predstaviť, že je to práve F. Následne rekurzívne spočíta editačnú vzdialenosť medzi všetkými stromami, ktoré susedia s dekompozičnou cestou (t.j. $F - \gamma$) a stromom G.

Následne pre všetky relevant-subtrees stromy G' stromu G vyráta vzdialenosti medzi F_v a G', ktorá dopočíta vzdialeností medzi vrcholmi $v \in \gamma_F$ a stromami G'.

Algorithm 2 Single path function

```
1: procedure ComputeDistance(F, G, TreeDistance, \gamma)
 2:
       if \gamma \in \gamma^*(F) then
           for all G' \in \text{RelevantSubtrees}(G, \gamma) do
 3:
               SINGLEPATH(F, G', TreeDistance, \gamma)
 4:
        else
 5:
 6:
           for all F' \in \text{RelevantSubtrees}(F, \gamma) do
               SINGLEPATH(F', G, TreeDistance, \gamma)
 7:
   procedure SINGLEPATH(F, G, TreeDistance, \gamma)
        ForestDistance \leftarrow array (|F| + 1) \times (|G| + 1)
9:
10:
        ForestDistance[\emptyset][\emptyset] := 0
        for F' subforest in OrderedSubforests(F, \gamma) do
11:
           Last_F \leftarrow last added node to F'
12:
           ForestDistance[F'][\emptyset] := ForestDistance[F' - Last_F][\emptyset]
13:
               + C_{del}(Last_F)
14:
        for G' subforest in OrderedSubforests(G, \gamma) do
15:
           Last_G \leftarrow last added node to G'
16:
           ForestDistance[\emptyset][G'] := ForestDistance[\emptyset][G' - Last_G]
17:
               + C_{ins}(Last_G)
18:
       for F' subforest in OrderedSubforests(F, \gamma) do
19:
           for G' subforest in Ordered Subforests (G, \gamma) do
20:
               Last_F \leftarrow last added node to F'
21:
               Last_G \leftarrow last added node to G'
22:
               if both F' and G' are trees then
23:
                   C_{min} := min \{
24:
                       ForestDistance[F'-Last_F][G']+
25:
                           C_{del}(Last_F).
26:
                       ForestDistance[F'][G'-Last_G]+
27:
                           C_{ins}(Last_G),
28:
                       ForestDistance[F'-Last_F][G'-Last_G]+
29:
                           C_{upd}(Last_F, Last_G)
30:
                   ForestDistance[F', G'] := C_{min}
31:
                   TreeDistance[Last_F][Last_G] := C_{min}
32:
               else
33:
                   C_{min} := min \{
34:
                       ForestDistance[F'-Last_F)][G']+
35:
                           C_{del}(Last_F),
36:
                       ForestDistance[F'][G'-Last_G]+
37:
                           C_{ins}(Last_G),
38:
                       ForestDistance[F' - F_{Last_E}][G' - G_{Last_C}] +
39:
                           TreeDistance[F_{Last_F}][G_{Last_G}]
40:
                   ForestDistance[F'][G'] := C_{min}
41:
       return ForestDistance
42:
```

Lemma 1. Ak ComputeDistance funkcia dopočíta editačnú vzdialenosť medzi vrcholmi na ceste γ a všetkými podstromami druhého stromu, potom GTED vráti maticu vzdialenosti medzi všetkými dvojicami podstromov F_v a G_w , pre $v \in F$; $w \in G$.

 $D\hat{o}kaz$. Nech $\gamma \in F$. Po vyrátani editačnej vzdialenosti medzi stromami $F - \gamma$ a G nám stačí dopočítať už len vrcholy na ceste, teda vzdialenosti medzi stromami F_v a G pre $v \in \gamma_F$.

Vďaka dôslednému usporiadaniu lesov si v každom kroku pripravíme potrebné dáta pre ďalší krok algoritmu 2.

Pozrime sa znovu na algoritmus a na hodnoty používané v podmienkach na riadkoch 23 a 33. Prvé dva sú v oboch rovnaké. Počítame hodnotu zmazania a vloženia vrcholu z/do F. Tretia hodnota sa líši podľa toho, či sú lesy zároveň stromami. Ak sú, tak na danom mieste je cena namapovania podstromov $F_v - v$ na $G_w - w$ a updatu vrcholu v na w. Ináč, keď aspoň jeden z lesov nieje strom, tak cenu mapovania medzi F_{Last_F} a G_{Last_G} máme vyrátanú z predchádzajúcich krokoch, alebo z inej vetvy rekurzie. Následne nastavíme hodnotu vzdialenosti medzi lesmi na minimum a v prípade že sú to obidva stromy, tak si uložíme aj ich vzdialenosť.

Poznámka. Nikdy nepoužívame viackrát rovnakú cestu γ v strome. To vyplýva z toho, že po dekompozícií stromu podľa γ , iné stromy cestu γ neobsahujú.

Pozn'amka. Single-path funkcia každú hodnotu ForestDistance,rovnako ako TreeDistancenastavuje práve raz.

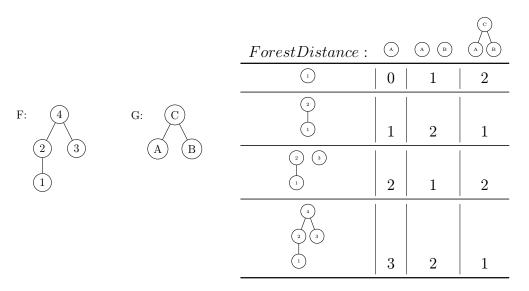
 $D\hat{o}kaz$. Žiadnu cestu nepoužívam opakovane. Hodnotu v TreeDistance nastavujem iba v momente, keď sú obidva lesy stromami (teda ich korene ležia na cestách γ_F a γ_G) a to sa udeje práve raz. Lesy vždy iba zväčšujem, takže nikdy sa nedostanem do menšieho aby som mu mohol znovu nastaviť hodnotu. To isté platí aj pre ForestDistance.

Lemma 2. Nikdy nepoužívame neinicializované hodnoty TreeDistance a ForestDistance.

 $D\hat{o}kaz$. Hodnota Forest Distance pre použitie s prázdnym lesom je inicializovaná, a pri každej iterácií algoritmu čítam iba z hodnôt z predchadzajúcich iteracií, napríklad $Forest Distance[F-Last_F][G-Last_G]$, alebo $Forest Distance[F-F_{Last_F}][G-G_{Last_G}]$. V prvom prípade mažem iba jeden vrchol, v druhom celý jeho podstrom.

Hodnoty TreeDistance používame iba v prípade, že aspoň jeden z lesov F' alebo G' nieje stromom. To znamená, že ak posledne pridaný vrchol $Last_F$ je mimo cesty γ_F , tak sme vzdialenosť od $Last_G$ vyrátali rekurzívne po dekompozicií F už skôr. Naopak ak $Last_F$ leži na ceste, potom $Last_G$ je mimo cesty, a editačnú vzdialenosť sme vyrátali pri počítani relevant-subtrees.

18



Obr. 2.3: Príklad výpočtu GTED medzi stromami F a G

Dôsledok. Algoritmus funguje.

 $D\hat{o}kaz$. V predchádzajúcich častiach sme dokázali, že v každom kroku používame iba korektné hodnoty a všetky časti algoritmu počítajú správne, takže algoritmus GTED je v poriadku.

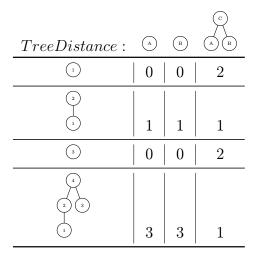
Na záver tejto časti ukážeme na príklade, ako náš program TRAVeLer počíta vzdialenosť medzi dvomi stromami. Budeme používať, rovnako ako aj vo vyvinutej aplikácií, konštanty $c_{del}=c_{ins}=1,\ c_{upd}=0.$ Sú nastavené tak kvôli tomu, že sa snažíme minimalizovať počet štrukturálnych zmien v strome, teda počet vkladaní a mazaní a zmena bázy nám vizualizáciu nemení. Obrázok 2.3 nám znázorňuje tabuľku ForestDistance z algoritmu 1 po skončení výpočtu.

Pozrime sa bližšie, ako algoritmus postupuje s výpočtom. Predpokladajme, že používame left stratégiu, ktorá nám určí cestu $\gamma = \{A, C\} \in G$. Hneď na začiatku algoritmus rozloží strom G podľa tejto cesty a rekurzívne spracuje $\{B\}^1 \in G$ (jeho podstrom) a vyráta vzdialenosť medzi ním a stromom F.

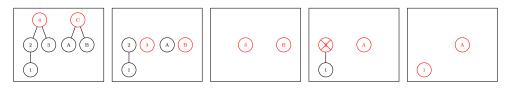
Následne začne vykonávať SinglePath funkciu 2, ktorej úloha je iba dorátať vzdialenosti medzi vrcholmi na ceste γ a druhým stromom. Výpočet je uvedený v tabuľke na obrázku 2.3. Začne porovnávať dva lesy, $\{1\}$ a $\{A\}$. Najmenšiu vzdialenosť (0) získame operáciou update(1,A), teda zmeníme hodnotu vo vrchole z 1 na A. Vzdialenosť si uložíme do TreeDistance tabuľky, keďže podmienka, aby boli obidva lesy aj stromami platí. Pokračujeme porovnávaním lesov $\{1\}$ a $\{A,B\}$. Máme tri možnosti:

- ullet zmažeme vrchol 1 a namapujeme $\{\}$ na G
- zmažeme vrchol B a namapujeme $\{1\}$ na $\{A\}$
- použijeme mapovanie, ktoré už máme v tabuľke $\{1\}$ na $\{B\}$ (z TreeDistance) a namapujeme $\{\}$ na $\{A\}$ (z ForestDistance)

¹Množinou vrcholou budeme priamo označovať les/strom indukovaný týmito vrcholmi



Obr. 2.4: Výsledná tabuľka *TreeDistance* medzi stromami z 2.3



Obr. 2.5: Výpočet mapovania medzi stromami

Hodnotu z tretej podmienky máme uloženú z predchádzajúcich krokov (tento prípad sme vyrátali pri rekurzívnom počítaní vzdialenosti medzi $\{B\}$ a celého stromu F). Ďalej pokračujeme podobne, až kým dorátame všetky hodnoty. Výsledná tabuľka je na obrázku 2.4 a určuje ceny transformácie medzi stromami.

2.2.2 Mapovanie medzi stromami

Keď už máme vyrátanú Tree Distance tabuľku, môžeme sa pustiť do mapovania medzi stromami. Tabuľku používame iba vo funkcií Single Path a na samotné mapovanie používame Forest Distance, ktorá nám hovorí veľa o štruktúre stromov/lesov s ktorými pracujeme.

Princípom počítania mapovania je spätné prechádzanie matice ForestDistance, teda zisťujeme, akú operáciu sme v ktorom bode zvolili (update, delete, insert).

Všimnime si, že algoritmus 3 prechádza postupne relevantné podlesy (relevant subforests z definície 7) vďaka výberu vrcholov v a w a tie mapuje na seba.

Na obrázku 2.5 pokračujeme v príklade a chystáme sa namapovať tieto dva stromy na seba. Červenou sú kreslené vrcholy v a w z algoritmu. Tretí obrázok predstavuje rekurzívne volanie z riadka 21. Vo štvrtom sme vrchol 2 zmazali. Výsledné mapovanie je $4 \to C, 3 \to B, 2 \to \emptyset, 1 \to A$.

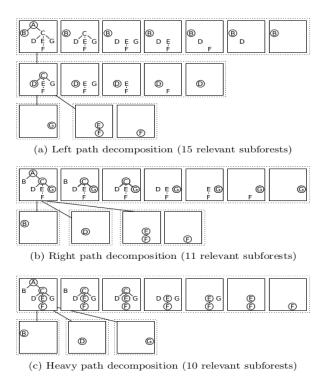
RTED: Robust Tree Edit Distance algoritmus

RTED budeme vnímať ako algoritmus na počítanie optimálnej stratégie - teda algoritmus, ktorý nám poradí ako najlepšie dekomponovať obidva stromy.

Funguje tak, že si predpočíta koľko podproblémov budeme musieť vyriešiť, ak použijeme stratégiu *left*, *right*, alebo *heavy*.

Algorithm 3 Mapping between trees

```
1: procedure GETMAPPING(F, G, TreeDistance)
 2:
         Mapping \leftarrow \emptyset
 3:
         \sigma \leftarrow \text{random LRH strategy}
         \gamma \leftarrow \text{path according to strategy } \sigma \text{ (in } F \text{ or } G)
 4:
         ForestDistance \leftarrow SinglePath(F, G, TreeDistance, \gamma)
 5:
         while F \neq \emptyset \land G \neq \emptyset do
 6:
             v \leftarrow \text{GetRelevantSubforestNode}(F, \sigma)
 7:
             w \leftarrow \text{GetRelevantSubforestNode}(G, \sigma)
 8:
             if ForestDistance[F,G] = ForestDistance[F-v,G] + c_{del} then
 9:
                 Mapping \leftarrow Mapping \cup (v \rightarrow 0)
10:
                 F \leftarrow F - v
11:
             else if ForestDistance[F, G] = ForestDistance[F, G - w] + c_{ins} then
12:
                 Mapping \leftarrow Mapping \cup (0 \rightarrow w)
13:
                 G \leftarrow G - w
14:
             else
15:
16:
                 if F and G are both trees then
                      Mapping \leftarrow Mapping \cup (v \rightarrow w)
17:
                      F \leftarrow F - v
18:
                      G \leftarrow G - w
19:
                 else
20:
                      Mapping \leftarrow Mapping \cup GETMAPPING(F_v, G_w, TreeDistance)
21:
                      F \leftarrow F - F_v
22:
                      G \leftarrow G - G_w
23:
        return Mapping
24:
    procedure GetRelevantSubforestNode(Forest, \sigma)
        \gamma \leftarrow \text{path in } Forest \text{ according to strategy } \sigma
26:
        if r_L(Forest) \in \gamma then
27:
             return r_R(Forest)
28:
29:
        else
             return r_L(Forest)
30:
```



Obr. 2.6: Celková dekompozícia pomocou LRH strategií (Pawlik a Augsten (2011))

Definícia 8. Celková dekompozícia lesa (full decomposition) F, A(F) je množina všetkych podlesov F, ktoré dostaneme rekurzívnym odstranením najľavejšieho alebo najpravejšieho koreňového vrcholu - $r_R(F)$ a $r_L(F)$ - z F a následne aj všetkých jeho podlesov:

$$\mathcal{A}(\emptyset) = \emptyset$$

$$\mathcal{A}(F) = F \cup \mathcal{A}(F - r_L(F)) \cup \mathcal{A}(F - r_R(F))$$

Celková dekompozícia pomocou LRH stratégií je znázornena na obrázku 2.6. Vidíme, že najmenší počet relevant subforests má *heavy* dekompozícia (10).

Nasledujúca lemma, ktorú pre heavy cesty dokázali Demaine a kol. (2009) a pre left cesty zase Zhang a Shasha (1989) ² nám ukáže, že počet problémov ktoré potrebujeme vyrátať závisí od výberu dekompozičnej stratégie.

Lemma 3. Počet podproblémov (relevant subproblems) počítaných SinglePath funkciou pre dvojicu stromov F a G je rovná

$$\# = \begin{cases} |F| \times \left| \mathcal{F}(G, \Gamma^L(G)) \right| & \textit{pre left cesty} \\ |F| \times \left| \mathcal{F}(G, \Gamma^R(G)) \right| & \textit{pre right cesty} \\ |F| \times |\mathcal{A}(G)| & \textit{pre heavy cesty} \end{cases}$$

Lemma 4. Minimálny počet podproblémov (cena počítania danou stratégiou),

 $^{^2\}mathrm{Pre}\ right$ cesty to platí obdobne, stačí nám zmeniť poradie medzi potomkami vrcholov

ktoré potrebujeme vyrátať pri použití GTEDu je

$$cena(F,G) = min \begin{cases} |F| \times |\mathcal{A}(G)| & + \sum_{F' \in F - \gamma^H(F)} cena(F',G) \\ |G| \times |\mathcal{A}(F)| & + \sum_{G' \in G - \gamma^H(G)} cena(G',F) \\ |F| \times |\mathcal{F}(G,\Gamma^L(G))| & + \sum_{F' \in F - \gamma^L(F)} cena(F',G) \\ |G| \times |\mathcal{F}(F,\Gamma^L(F))| & + \sum_{G' \in G - \gamma^L(G)} cena(G',F) \\ |F| \times |\mathcal{F}(G,\Gamma^R(G))| & + \sum_{F' \in F - \gamma^R(F)} cena(F',G) \\ |G| \times |\mathcal{F}(F,\Gamma^R(F))| & + \sum_{G' \in G - \gamma^R(G)} cena(G',F) \end{cases}$$

 $pri\check{c}om\ \Gamma^L\ a\ \Gamma^R\ s\acute{u}\ funkcie\ vracaj\acute{u}ce\ left\ a\ right\ cestu\ v\ lese.$

Dôkaz. Je uvedený v článku od Pawlik a Augsten (2011)

Popíšeme algoritmus 4 - RTED, od tvorcov Pawlik a Augsten (2011). Vďaka jeho rýchlosti $\mathcal{O}(n^2)$ si optimálnu stratégiu nájdeme a aj vypočítame GTED v čase $\mathcal{O}(n^3)$.

Algoritmus prechádza vrcholmi stromov a spočíta si, aká je optimálna dekompozičná stratégia pre danú dvojicu podstromov, teda pri akej potrebujem vyrátať minimálny počet podproblémov.

Stromom prechádza v postorder poradí, teda najprv navštívi potomkov zľava doprava, a až tak samotný vrchol. Toto poradie je zvolené kvôli tomu, aby sa znížila pamäťová náročnosť a nemuseli ukladať hodnoty medzi všetkými dvojicami podstromov. Namiesto toho inkrementujeme hodnotu v rodičovskom vrchole (procedúry Update) pri každej návšteve jeho potomka.

Lemma 5. Algoritmus 4 vyráta optimalnú LRH stratégiu pre dvojicu podstromov F a G a časová náročnosť algoritmu je $\mathcal{O}(n^2)$.

Dôkaz. Je uvedený v článku od Pawlik a Augsten (2011).

Algorithm 4 Optimal strategy

```
1: procedure RTED(F, G)
           L_v, R_v, H_v \leftarrow \text{arrays } |F| \times |G|
 2:
           L_w, R_w, H_w \leftarrow \text{arrays } |G|
 3:
           for all v postorder in F do
 4:
                for all w postorder in G do
 5:
 6:
                     if v is leaf then
                          L_v[v,w] \leftarrow R_v[v,w] \leftarrow H_v[v,w] \leftarrow 0
 7:
                     if w is leaf then
 8:
                          L_w[w] \leftarrow R_w[w] \leftarrow H_w[w] \leftarrow 0
 9:
10:
                     C := \{
                          (|F_v| \times \mathcal{A}(G_w) + H_v[v, w], \gamma^H(F)),
11:
                          (|G_w| \times \mathcal{A}(F_v) + H_w[w], \gamma^H(G)),
12:
                          (|F_v| \times |\mathcal{F}(G_w, \Gamma^L(G))| + L_v[v, w], \gamma^L(F)),
13:
                          (|G_w| \times |\mathcal{F}(F_v, \Gamma^L(F)|) + L_w[w], \gamma^L(G)),
14:
                          (|F_v| \times |\mathcal{F}(G_w, \Gamma^R(G))| + R_v[v, w], \gamma^R(F)),
(|G_w| \times |\mathcal{F}(F_v, \Gamma^R(F))| + R_w[w], \gamma^R(G))
15:
16:
17:
                     Get (c_{min}, \gamma_{min}) \in C such that c_{min} = min\{c' | (c', \gamma') \in C\}
18:
                     Strategies[v, w] := \gamma_{min}
19:
                     if v is not root of tree then
20:
                          UPDATE(L_v, v, w, c_{min}, \gamma^L(parent(v))
21:
                          UPDATE(R_v, v, w, c_{min}, \gamma^R(parent(v)))
22:
                          UPDATE(H_v, v, w, c_{min}, \gamma^H(parent(v)))
23:
                     if w is not root of tree then
24:
                          UPDATE(L_w, \mathbf{w}, c_{min}, \gamma^L(parent(w)))
25:
                          UPDATE(R_w, w, c_{min}, \gamma^R(parent(w)))
26:
                          UPDATE(H_w, \mathbf{w}, c_{min}, \gamma^H(parent(w)))
27:
          return Strategies
28:
    procedure UPDATE(Table, v, w, c_{min}, \gamma)
          Table[parent(v), w] \stackrel{+}{=} \begin{cases} Table[v, w] & \text{if } v \in \gamma \\ c_{min} & \text{otherwise} \end{cases}
30:
                                                                    otherwise
31: procedure UPDATE(Table, w, c_{min}, \gamma)
                                         \stackrel{+}{=} \begin{cases} Table[w] \\ c_{min} \end{cases}
                                                                    if v \in \gamma
          Table[parent(w)]
32:
                                                                    otherwise
```

3. Kreslenie molekuly

Po tom čo získame a aplikujeme mapovanie medzi šablonovou a cieľovou molekulou RNA, získame cieľovú molekulu s čiastočnou vizualizáciou, ktorej zvyšok potrebujeme dopočitať.

Príklad ako to vyzerá je na obrázku 3.1, kde sme namapovali sekundárnu štruktúru malej podjednotky rRNA 16S žaby (X04025) do obrázka sekundárnej štruktúry malej podjednotky rRNA 16S človeka. Ako si môžeme všimnúť, v obrázku (najmä v spodnej časti) sú bázy nakreslené sivo - tie sa chystáme zmazať. V obrázku nám tak vzniknú prázdne miesta. Naopak po insertoch potrebujeme vypočítať, kam umiestníme daný pár, resp. samotnú bázu, prípadne pre ňu musíme urobiť miesto a posunúť zvyšok molekuly. Update vrcholu nerobí žiadne štruktúrne zmeny, zmení sa iba báza na danom mieste.

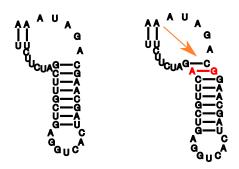
Čiastočnej vizualizácie sa chceme dotýkať čo najmenej. To znamená, že všetky zásahy sa snažíme robiť iba v miestach, ktoré sa zmenili - boli dotknuté vkladaním alebo mazaním báz.

Jediné dve výnimky budú normalizácia vzdialeností medzi bázovými pármi a vyrovnávanie stemov.

3.1 Normalizácia vzdialeností v bázových pároch a vyrovnavanie stemov

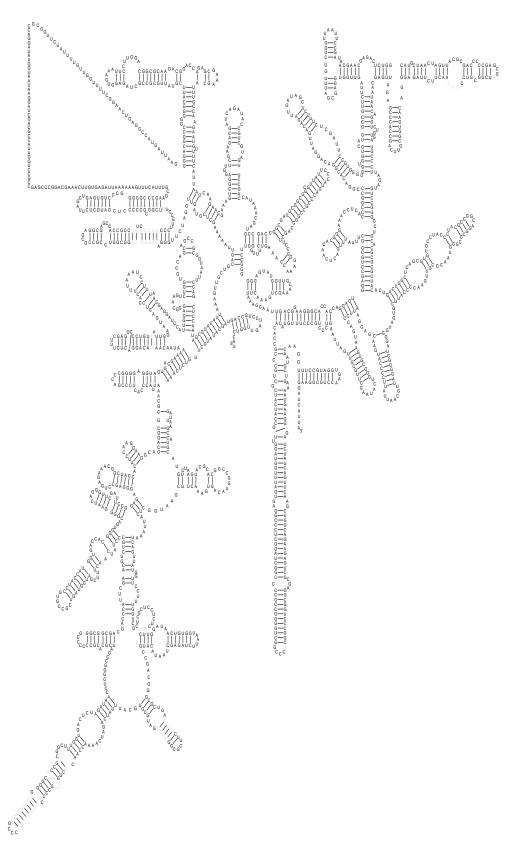
Tieto dve výnimky sme sa rozhodli urobiť, keďže časté výnimky nám sťažovali prácu a veci, ktoré predpokladáme, že v obrázku nájdeme neboli vždy skutočnosťou.

Ako príklad môžeme uviesť, že ak chceme nakresliť nový bázový pár a máme nakreslený rodičovský párový vrchol. Následne v smere od jeho rodiča (nášho prapredka) kreslíme nový bázový pár. Tu môže nastať chyba, ktorú ilustrujeme na obrázku 3.2.

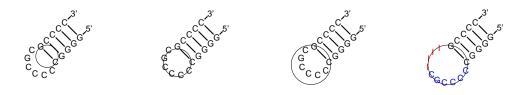


Obr. 3.2: Možná chyba pri vkladaní nového bázového páru

Vyrovnávací algoritmus prejde všetky stemy a z ich začiatkov vedie priamku na ktorej majú podľa pravidla byť uložené všetky stemové vrcholy. Následnými rotáciami a posunutiami podstromov ich uložíme na miesto.



Obr. 3.1: Namapovanie rRNA žaby (X04025) do obrázka rRNA človeka (K03432) z 1.3, sivou sú označené mazané bázy



Obr. 3.3: Príklad zväčšovania kružnice a následné vloženie báz

3.2 Operácie na stromoch

Čitateľa zoznámime s 2 operáciami, ktoré budeme vykonávať na molekule. Tie využijeme ako pri vkladaní, tak aj pri mazaní vrcholov zo stromu.

Algorithm 5 Rozloženie báz po kružnici

- 1: procedure RozlozBazy(Begin, End, Bases)
- 2: $n \leftarrow Bases.size()$
- 3: $\Gamma \leftarrow$ kružnica pre *n* bodov prechádzajúca bodmi *Begin* a *End*
- 4: $\Pi \leftarrow \text{rozdel kruhový oblúk kružnice } \Gamma \text{ od } Begin \text{ po } End \text{ na } n \text{ bodov}$
- 5: for all i in $1 \dots n$ do
- 6: nastav pozíciu bázy Bases[i] na $\Pi[i]$

Algorithm 6 Posunutie podstromu

- 1: **procedure** PosunPodstrom(Root, Vector)
- 2: **for all** vrchol V v podstrome vrcholu Root **do**
- \mathbf{if} vrchol V už má určenu pozíciu v obrázku nieje práve vložený **then**
- 4: pripočítaj k pozicií bázy V vektor Vector

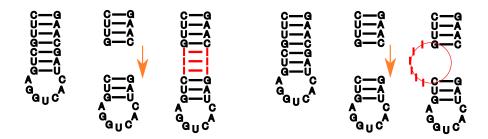
Ako sme písali už skôr, všetky loop štruktúry majú byť uložené na kružniciach. K tomu nám pomôže funkcia 5. Tá dostáva na vstupe zoznam báz Bases a dva body v rovine, Begin a End. Týmito bodmi potrebujeme viesť kružnicu, ktorá bude dostatočne veľká, aby na ňu všetky bázy zo zoznamu vošli. Veľkosťou kružnice v tomto prípade myslíme dĺžku jej kruhového oblúku medzi vrcholmi Begin a End.

V našom programe používame iteračný algoritmus. Ten začne s kružnicou so stredom medzi Begin a End bodmi a tú pomaly zväčšuje alebo zmenšuje. Nakoniec buď nájde kružnicu, ktorej veľkosť je optimálna, alebo ani na maximálny počet krokov takú kružnicu nenájde a tak vráti tú z posledného kroku. To sa môže stať napríklad, ak je samotná vzdialenosť medzi bodmi príliš veľká.

Na obrázku 3.3 vidíme celý algoritmus zväčšovania kružnice. Začíname kružnicou medzi Begin a Eend bodmi, ktoré reprezentujú bázy posledného páru v smere $5' \rightarrow 3'$. V ďalších dvoch iteráciách zväčšujeme kružnicu až kým nieje dostatočne veľká pre daný počet báz. Následne vrcholy hairpinu na ňu uložíme. Pôvodné vrcholy sú označené modrou, vložené sú zase červené I.

3.2.1 Vkladanie nového vrcholu do stromu

Pri vkladaní nového vrcholu do stromu môžu nastať nasledovné možnosti.



(a) Vkladanie bázových párov

(b) Vytvorenie novej loopy v steme

Obr. 3.4: Vkladanie báz do stemu

Ak vkladáme listy do hairpinu, je to jednoduché. Potrebujeme iba použiť procedúru z algoritmu 5 s parametrami Begin = požicia prvej bázy z bázového páru, End = pozícia druhej bázy z páru a Bases = zoznam všetkých potomkov. Príklad sme už ukázali na obrázku 3.3.

Trochu zložitejšie je to pri vkladaní listu do stemu. V tomto prípade buď už stem obsahoval nejaký loop, alebo musíme vytvoriť novú. Potrebujeme upraviť vzdialenosť medzi vrcholmi stemu, teda posunuť celý podstrom tak, aby nám tu všetky bázy vošli. To vyriešime algoritmom 6. Následne postupujeme rovnako ako pri vkladaní nukleotidu do hairpinu - nájdeme kružnicu a bázy na ňu naukladáme.

Vloženie bázového páru do stemu je jednoduché. Najprv posunieme celý podstrom a tým urobíme miesto pre novú dvojicu báz. Následne ich uložíme na pozíciu kam patria. Názorný príklad vkladania je na obrázku 3.4. Môže sa stať, že zdedíme niekoľko nepárových báz z predka. V tom prípade iba znovu prekreslíme tieto loopy.

3.2.2 Modifikácia multibrach loop

Modifikácia multibranch loop je zložitejšia ako všetky predchádzajúce prípady. Obrázky sú väčšinou ručné upravené tak, aby bol čo najkompaktnejší a kvôli tomu sa často nerešpektujú všetky pravidlá, napríklad kružnicový tvar štruktúry.

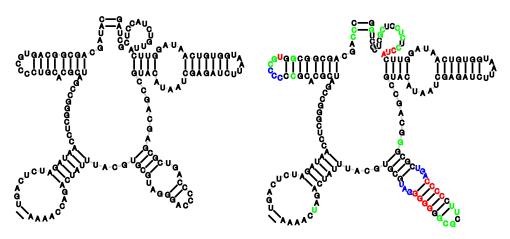
Kvôli tomu sa snažíme do tejto štruktúry nezasahovať, ak je to možné. Vyhnúť sa tomu môžeme napríklad pri malej zmene počtu listov medzi jednotlivými vetvami. Ak je dostatočne malá, môžeme sa pokúsiť vrcholy roztiahnúť od seba, alebo naopak ich priblížiť k sebe a tak viac využiť miesto medzi vetvami.

Naopak, ak sa jedná o pridanie, alebo odobratie celej vetvy, modifikácií sa nevyhneme. V tom prípade rozdistribuujeme vrcholy z loopy (spolu so spárovanými bázami tvoriacimi vetvy) na kružnicu. Je to podobný proces, ako používame iba pre samotné loopy, ale potrebujeme naviac vetvy zrotovať do správneho smeru.

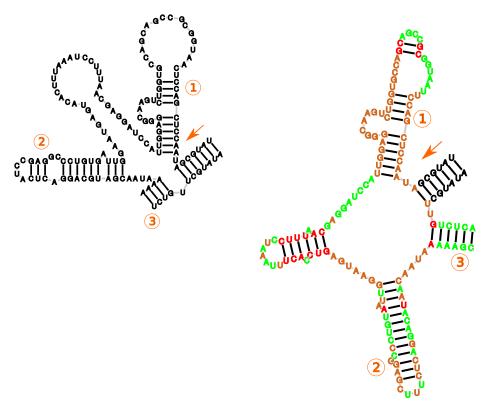
Obidva tieto prípady sú znázornené na obrázku 3.5¹, v obidvoch častiach vizualizujeme sekundárnu štruktúru rRNA človeka z obrázka 1.3. V prvej časti sme sa prekresľovaniu celej štruktúry vyhli a nukleotidy sme priblížili k sebe. V druhej sme už vkladali celú vetvu stromu a tak sme museli celú štruktúru prekresliť. Spoločné podčasti sú označené číslami a šípka označuje smer, ktorým do podstromu vchádzame, v smere od 3' a 5' ktoré tvoria koreň stromu.

 $^{^1{\}rm V}$ ýznam použitých farieb v obrázkoch popisuje tabuľka 4.1. Zatiaľ nám stačí červená - to sú vkladané nukleotidy

(a) Pôvodná časť vizualizácie X04025 (b) Miesto na nové bázy sme urobili porRNA (žaba) posúvaním pôvodných k sebe



(c) Pôvodná časť vizualizácie X01723 (d) Kvôli vkladaniu novej vetvy sme rRNA (kreveta) potrebovali prekresliť celú štruktúru



Obr. 3.5: Vkladanie báz do multibranch loopy s aj bez prekresľovania celej multibranch loop štruktúry

3.2.3 Mazanie vrcholov zo stromu

Mazanie považujeme za inverznú operáciu ku vkladaniu a vzhľadom k použitým operáciám sa od neho vôbec nelíši - ak sme urobili zásah do stemu či loopu, prekreslíme ich rovnako ako to bolo v prípade vkladania báz.

4. TRAVeLer - Template RnA Visualization

V rámci bakalárskej práce sme vyvinuli konzolovú aplikáciu TRAVeLer. Program bol vyvíjaný v C++ a je určený pre operačné systémy UNIX-ového typu. Vyvíjaný a testovaný bol na Linux-e a FreeBSD. Podpora ostatných systémov nie je zaručená.

4.1 Inštalácia

Jedinou prerekvizitou k používaniu našej aplikácie je kompilátor $C++\ gcc$ verzie aspoň 4.9.2.

Pri testovaní boli zaznamenané problémy s regulárnymi výrazmi u starších verzií (konkrétne 4.7.2), ktoré ich plne nepodporovali.

Zdrojové kódy programu najnovšej verzie si môžeme stiahnuť pomocou Gitu príkazom

```
# git clone https://github.com/rikiel/bc.git traveler
```

Preklad zdrojových kódov nám zabezpečí make, výsledným spustiteľným programom bude súbor traveler/src/build/traveler.

```
# cd traveler/src && make build
```

4.2 Argumenty programu

Ak predpokladáme, že program leží na PATH, spúšťame ho nasledovne:

```
traveler [-h|--help]
traveler [OPTIONS] <TREES>

OPTIONS:
    [<-a|--all> [--overlaps] [--colored] <FILE_OUT>]
    [<-t|--ted> <FILE_MAPPING_OUT>]
    [<-d|--draw> [--overlaps] [--colored] <FILE_MAPPING_IN> <FILE_OUT>]
    [--debug]

TREES:
    <-mt|--match-tree> FILE_FASTA
    <-tt|--template-tree> [--type DOCUMENT_TYPE] DOCUMENT FILE_FASTA
```

Stručný návod k programu získame spustením so štandardným -h, alebo --help argumentom.

Prepínače --ted a --draw sú zjednotené v --all argumente. Ich existencia nám umožňuje predpočítať si mapovanie a následne vygenerovať aj niekoľko druhov obrázkov. Počítanie TEDu je totiž mnohonásobne pomalšie ako samotná vizualizácia.

Farba	Význam	
Červená	vložené bázy (insert)	
$Zelencute{a}$	premenované bázy (update)	
Modrá	potrebné prekreslenie pôvodných báz	
$Hnedcute{a}$	podstromy prekresľovaných multibranch loop	

Tabuľka 4.1: Farebné označenie použitých operácií pri vizualizácií

Prepínač --match-tree nám určuje RNA molekulu ktorú ideme vizualizovať. Ako ďalší parameter očakáva FASTA súbor, ktorého formát uvedieme neskôr. Šablónu nám určuje prepínač --template-tree. Kým strom vizualizovanej molekuly sa načítava iba z fasta súboru, šablónová molekula potrebuje aj nakreslenie - obrázok z parametra DOCUMENT. Podrobnosti ohľadom parametra --type nájdete v kapitole Rozšírenie podpory formátov vstupných obrázkov.

Prepínač --overlaps nám po vygenerovaní obrázku spočíta počet prekryvov a vyznačí ich. Ich počet vypíše do samostatného logovacieho súboru, vďaka čomu rýchlejšie dokážeme identifikovať molekuly, ktoré potrebujú našu zvýšenú pozornosť.

Prepínač --colored aktivuje farebné zvýrazňovanie použitých operácií a štruktúrnych zmien v strome pri kreslení cieľovej molekuly do obrázka šablóny. Používame kódovanie farbami z tabuľky 4.1.

Farbami zvýrazňujeme zmeny v strome, to znamená, že ak napríklad urobíme update(AU,AG) bázového páru a zmení sa iba jeden nukleotid, označený bude celý pár ako editovaný.

Modrou označujeme časti, ktoré sme z nejakého dôvodu potrebovali presunúť a prekresliť. Typickým príkladom je prekreslenie loop po vložení alebo zmazaní nejakej bázy. Vtedy sme kvôli zmene potrebovali prekresliť všetky bázy a uložiť ich na kružnicu. Príkladom môže byť obrázok 3.3 z predchádzajúcej kapitoly.

Hnedou farbou označujeme celé podstromy multibranch loopy, ktorú potrebujeme prekresliť. V týchto prípadoch vznikajú často veľké prekryvy a týmto sa ich snažíme odlíšiť od ostatných, menej čakaných. Ak bol ale vrchol pred tým označený, nemeníme jeho farbu (to znamená, že vložený vrchol bude mať vždy rovnakú farbu, aj keď sme museli prekresliť multibranch loop, do ktorej patrí).

4.2.1 Formát fasta súboru

Ako formát súborov kodujúcich stromy používame trochu upravený fasta formát. Súbor na prvom riadku obsahuje názov molekuly hneď za znakom '>' až po prvú medzeru. Na ďalších riadkoch obsahuje sekvenciu RNA a sekundárnu štruktúru kódovanú pomocou dot-bracket formátu¹. Je ešte zvykom, že riadky sú najviac 80 znakov dlhé.

Fasta súbor pre šablónu potrebuje iba názov a sekundárnu štruktúru, pre cieľovú molekulu aj sekvenciu. Je to dané tým, že sekvenciu si pri šablónovej molekule načítame z obrázka.

¹bližšie je popísaný v článku od autorov Ponty a Leclerc (2015)

4.3 Príklad vstupu

UCCGUAGGUGAACCUGCGGAAGGAUCAUUA

Teraz uvedieme príklad fasta súboru pre malú podjednotku rRNA človeka z obrázka 1.3 a ukážeme (jediný) podporovaný formát PostScript obrázka. Podporujeme iba formát používaný v CRW databáze (Cannone a kol. (2002)). Ďalšie možné rozšírenia podpory iných formátov rozoberáme v kapitole Rozšírenie podpory formátov vstupných obrázkov.

```
LIGA A A CUGCGA AUGGCUCAUUA A AUCAGUUAUGGUUCCUUUGGUCGCUCGCUCCUCCCUA CUUGGAUA A CUGUGGUA AU
\tt CGCAAAUUACCCACUCCCGACCCGGGGAGGUAGUGACGAAAAAUAACAAUACAGGACUCUUUCGAGGCCCUGUAAUUGGA
AUGAGUCCACUUUAAAUCCUUUAACGAGGAUCCAUUGGAGGGCAAGUCUGGUGCCAGCAGCCGCGGUAAUUCCAGCUCCA
GCCACCGCCCGUCCCCCCUUGCCUCGGCGCCCCCUCGAUGCUCUUAGCUGAGUGUCCCGCGGGGCCCGAAGCGUU
UACUUUGAAAAAUUAGAGUGUUCAAAGCAGGCCCGAGCCCGGGUACGAGCUAGGAAUAAUGGAAUAGGACCGCG
GUUCUAUUUUGUUGGUUUUCGGAACUGAGGCCAUGAUUAAGAGGGACGGCCGGGGGCAUUCGUAUUGCGCCGCUAGAGGU
GAAAUUCCUUGGACCGGCGCAAGACGGACCAGAGCGAAAGCAUUUGCCAAGAAUGUUUUCAUUAAUCAAGAACGAAAGUC
GGAGGUUCGAAGACGAUCAGAUACCGUCGUAGUUCCGACCAUAAACGAUGCCGACCGGCGAUGCGGCGUUAUUCCCA
UGACCCGCCGGGCAGCUUCCGGGAAACCAAAGUCUUUGGGUUCCGGGGGGAGUAUGGUUGCAAAGCUGAAACUUAAAGGA
AUUGACGGAAGGGCACCACCAGGAGUGGAGCCUGCGGCUUAAUUUGACUCAACACGGGAAACCUCACCCGGCCCGGACAC
UGUCUGGUUAAUUCCGAUAACGAACGAGACUCUGGCAUGCUAACUAGUUACGCGACCCCGAGCGGUCGGCGUCCCCCAA
CUUCUUAGAGGGACAAGUGGCGUUCAGCCAGCUGAGAUUGAGCAAUAACAGGUCUGUGAUGCCCUUAGAUGUCCGGGGCU
GAUGGGGAUUGCGAUUAUUCCCCAUGAACGAGGAAUUCCCAGUAAGUGCGGGUCAUAAGCUUGCGUUGAUUAA
GUCCCUGCCCUUUGUACACACCGCCCGUCGCUACUACCGAUUGGAUGGUUUAGUGAGGCCCUCGGAUCGGCCCGCCGGG
```

 ${\tt GUCGGCCCACGGCCUGGCGGAGCGCUGAGAGACGGUCGAACUUGACUAUCUAGAGGAAGUAAAAGUCGUAACAAGGUU}$

```
.))))...((((((((....))))...)))))),(((((....))))),((((....)))))).
(((...((...((((...(((((...(((((((...()
)..((((....))))..))))).....((((.(((..((((...(((...(((...(((...))))..))
))...))))))))))))))))
(((((((((...))))))))))......
```

Obr. 4.1: Príklad fasta súboru

```
%!
//lwline {newpath moveto lineto stroke} def
...
434.00 -129.00 422.00 -138.00 lwline
0.00 setlinewidth
446.00 -421.00 446.00 -412.00 lwline
306.00 -283.00 306.00 -273.00 lwline
...
(U) 303.30 -273.00 lwstring
(A) 303.30 -265.00 lwstring
(C) 303.30 -257.00 lwstring
(C) 303.50 -248.68 lwstring
(U) 311.24 -246.68 lwstring
(G) 318.99 -244.68 lwstring
```

Obr. 4.2: Príklad podporovaného formátu post script súboru

Kvôli dĺžke PostScript súboru sme uviedli iba jeho časť na obrázku 4.2. V súbore ignorujeme všetky riadky ktoré sú iného formátu ako

(B) X Y lwstring,

Kde B označuje bázu a X a Y sú súradnice bodu, kde je báza nakreslená. Vďaka tomu, že sú riadky vypisované v smere $5' \to 3'$, tak zo súboru vieme určiť primárnu štruktúru RNA.

4.4 Výstupne súbory

Program generuje dva druhy výstupov. Prvým je tabuľka mapovania stromov ako výstup TED algoritmu. Druhým sú obrázky vo formátoch SVG a PS.

4.4.1 Mapovacia tabulka

Formát súboru s mapovacou tabuľkou je nasledovný. Prvý riadok obsahuje DISTANCE: n, kde n je editačná vzdialenosť medzi stromami. Ďalšie riadky sú vo formáte i j, kde i, j sú rôzne a väčšie ako 0 a ich význam je nasledovný. Ak i=0, potom do stromu šablóny vkladáme j-tý vrchol 2 cieľovej molekuly. naopak ak j=0, potom i-tý vrchol zo šablóny mažeme. V ostatných prípadoch mapujeme i-tý vrchol na j-tý, tzn. robíme update(i,j). Príklad časti súboru z mapovania medzi človekom a žabou (K03432 a X04025) je na obrázku 4.3. Ako vidíme, editačná vzdialenosť je 58, čiže sme 58 nukleotidov pridali alebo zmazali. Vkladáme nukleotidy s indexom (v cieľovej molekule) 356, 365, nukleotidy číslo 1, 2 v oboch molekulách mapujeme na seba a bázy s indexom (v molekule šablóny) 155, 156 mažeme.

4.4.2 PostScript obrázok

PostScript súbor je zložený z hlavičky, v ktorej sú definície kresliacich funkcií za ktorými sú riadky kreslenia molekuly. Príklad je na obrázku 4.4.

Najprv definujeme operácie kreslenia v hlavičke súboru - *lwline*, *lwstring* a *lwarc* - kreslenie čiar, textu a kružníc a ďalšie parametre dokumentu, za ktorými nasleduje samotné kreslenie molekuly.

²Používame post order poradie vrcholov v strome

```
DISTANCE: 58
0 356
0 365
...
1 1
2 2
...
155 0
156 0
```

Obr. 4.3: Časť výstupného súboru s mapovacou tabuľkou

```
/lwline {newpath moveto lineto stroke} def
/lwstring {moveto show} def
/lwarc {newpath gsave translate scale /rad exch def /ang1 exch def
  /ang2 exch def 0.0 0.0 rad ang1 ang2 arc stroke grestore} def
/Helvetica findfont 8.00 scalefont setfont
0.80 0.80 scale
337.29 1647.24 translate
                              -721.38
(G)
               -238.24
                                              lwstring
(G)
               -243.9
                              -727.04
                                              lwstring
                              -732.7
               -249.56
(G)
                                              lwstring
(G)
               -255.21
                               -738.36
                                              lwstring
                              -744.01
                                              lwstring
(C)
               -260.87
(C)
               -263.91
                              -752.09
                                              lwstring
(C)
               -271.44
                              -756.35
                                              lwstring
(C)
               -280.03
                              -755.17
                                              lwstring
(C)
               -286.14
                              -749.04
                                              lwstring
(G)
               -287.29
                               -740.46
                                              lwstring
               -283.01
                              -732.93
                                              lwstring
(C)
(G)
               -275.01
                              -729.87
                                              lwstring
-260.698
               -738.182
                               -269.182
                                                               lwline
                                              -729.698
(C)
               -269.36
                              -724.21
                                              lwstring
-255.038
               -732.532
                              -263.532
                                              -724.038
                                                               lwline
(C)
               -263.7
                              -718.56
                                              lwstring
-249.388
               -726.872
                              -257.872
                                              -718.388
                                                               lwline
(C)
               -258.04
                              -712.9
                                              lwstring
-243.728
               -721.212
                              -252.212
                                              -712.728
                                                               lwline
(C)
               -252.38
                              -707.24
                                              lwstring
(5')
               -229.75
                              -712.89
                                              lwstring
(3')
               -243.89
                               -698.75
                                              lwstring
-232.412
               -715.552
                               -229.583
                                              -712.723
                                                               lwline
-246.552
               -701.412
                              -243.723
                                              -698.583
                                                               lwline
showpage
```

Obr. 4.4: Príklad výstupného PostScript súboru

```
<svg xmlns="http://www.w3.org/2000/svg" xmlns:xlink="http://www.w3.org/1999/xlink"</pre>
 width="1133.33333" height="1466.666667" viewBox="0 0 1139.172822px 1450.347571px"
 style="
   font-size: 8px;
   stroke: none:
   font-family: Helvetica; ">
   x="517.486977"
   y="603.524781"
   style="
     stroke: rgb(0, 255, 0); ">5'</text>
   x1="681.175823"
   y1="650.435118"
    x2="681.175823"
   v2="662.435118"
    style="
     stroke: rgb(0, 0, 0);
     stroke-width: 2; "/>
    cx="616.350806"
   cy="427.616196"
    r="6.276645"
   style="
     stroke: rgb(0, 0, 0);
     fill: none; "/>
</svg>
```

Obr. 4.5: Príklad výstupného SVG súboru

4.4.3 SVG obrázok

Podobne funguje kreslenie v SVG súbore, ktorého príklad je na obrázku 4.5. Elementy $\langle text \rangle$ vypisujú na danú pozíciu text, $\langle line \rangle$ naopak kreslia čiary a $\langle circle \rangle$ zase kružnice. Argumenty týchto elementov sú bližšie vysvetlené v nejakom SVG tutorále (napríklad online tutoriál od autora Jenkov).

4.5 Rozšírenie podpory formátov vstupných obrázkov

Ako sme už uviedli, momentálne podporujeme iba jediný vstupný formát obrázkov. Je ním PostScript formát používaný databázou CRW od autorov Cannone a kol. (2002).

Pri tvorbe aplikácie sme mysleli na budúcnosť a tak načítavanie súboru robíme v jednom, ľahko rozšíriteľnom module. Ak potrebujeme pracovať s inými vstupnými súbormi, naimplementujeme extractor (viď definícia) a parametrom --type ho môžeme použiť. Predvoleným a jediným implementovaným je práve PostScript extractor fungujúci nad súbormi z CRW databázy.

Definícia 9. Extractor je objekt, ktorý vie pracovať so súbormi určitého typu a vie z nich vyňať potrebné položky reprezentujúce sekvenciu RNA a pozície jej báz v obrázku.

Vytvorenie nového typu spočíva v implementácií rozhrania extractor a jeho metódu init, ktorá ako jediný parameter dostáva názov súboru. Druhou úlohou je pridať dvojicu názov, extractor do tabuľky implementovaných v metóde

 $create_extractors.$ Pri spustení programu s parametrom --type názov použijeme novoimplementovaný extractor.

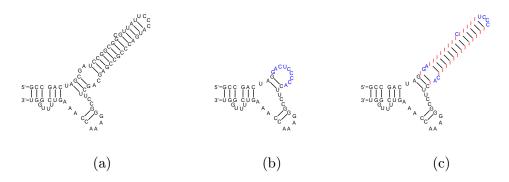
5. Experimentálne vyhodnotenie

V tejto kaptiole predvedieme niekoľko vizualizácií reálnych rRNA sekundárnych štruktúr a menších, umelo vytvorených štruktúr. Na konci kapitoly zhrnieme hlavné nedostatky, ktoré naša aplikácia má.

5.1 Experimenty na testovacích štruktúrach

Už v predchádzajúcich kapitolách sme sa stretli s niekoľkými príkladmi vygenerovaných štruktúr (vkladanie do hairpinu, stemu, alebo multibranch loop, ktoré sú na obrázkoch 3.3, 3.4 a 3.5).

V tejto časti sa budeme venovať umelo vytvoreným štruktúram, na ktorých ukážeme, ako si náš program poradil s dvoma po sebe idúcimi inverznými operáciami - delete a insert, po ktorých by sme chceli získať naspäť pôvodnú vizualizáciu.



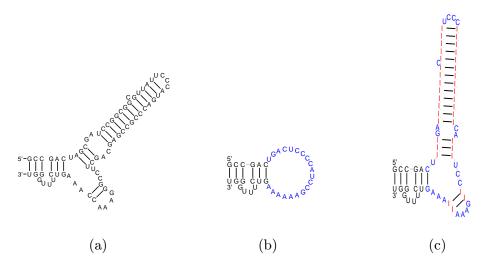
Obr. 5.1: Inverzné operácie: rekonštrukcia stemu

Obrázkom 5.1 sme simulovali mazanie a opätovné vkladanie bázových párov do stemu. Najprv sme si vytvorili vstupné súbory pre šablónu (obrázok 5.1a spolu s fasta súborom) a cieľovú molekulu (fasta súbor reprezentujúci sekundárnu štruktúru 5.1b). Následne sme spustili program s výsledkom na obrázku 5.1b. Po úspešnej vizualizácií sme skúsili vymeniť šablónovú a cieľovú molekulu a tým sa pokúsiť znovu vytvoriť pôvodný obrázok. Výsledok môžeme vidieť na obrázku 5.1c. Pre lepšie zvýraznenie sme znovu vkladané bázy označili písmenom 'I'.

Tento príklad má za cieľ ukázať, že vieme znovu nakresliť pôvodnú štruktúru stemu a loopov iba s malými zmenami v pozícií nukleotidov (výsledné loopy sú trochu plytšie ako pôvodné)

Ďalším pokusom bolo znovu vytvorenie celej multibranch loopy. Na to sme použili rovnakú štruktúru a zmazali z nej obidva celé stemy. Následne sme ju nechali nakresliť naším programom (obrázok 5.2b). Potom sme postupovali podobne ako v prvej simulácií - vymenili sme šablónovú molekulu s cieľovou. Výsledkom bol obrázok 5.2c.

V tomto príklade je rozdielov vo výslednej vizualizácií oproti pôvodnému nakresleniu viac, napríklad vrchný stem je oveľa viac vychýlený. Kým v takejto malej štruktúre nám to nevadí, pri veľkých už problémy nastávajú, ako ukážeme neskôr.



Obr. 5.2: Inverzné operácie: rekonštrukcia multibranch loop

5.2 Experimenty na reálnych rRNA

Ďalšiu pozornosť sme upriamili na testovanie existujúcich molekúl. Ako testovaciu sadu sme zvolili malú podjednotku 16S ribozomálnej RNA v živočíšnej ríši. Z CRW databázy (Cannone a kol. (2002)) sme získali 16 nakreslených molekúl spolu s ich primárnou a sekundárnou štruktúrou.

Databáza nám ponúka viac formátov sekundárnej štruktúry (BPSEQ, CT, RNAML, BRACKET). Môžeme sa rozhodnúť, či chceme pracovať s pseudouzlami, alebo nie.

Zdrojom primárnej štruktúry nám bol RNAML formát, ktorý ju v sebe ukrýva¹. Na reprezentáciu sekundárnej štruktúry sme použili formát dot-bracket. Počiatočná zvýšená pracnosť súvisiaca s používaním dvoch typov súborov sa vyplatila a výmenou za ňu sme získali pohodlie pri ladení a testovaní aplikácie spojené s ľahkou orientáciou v štruktúre.

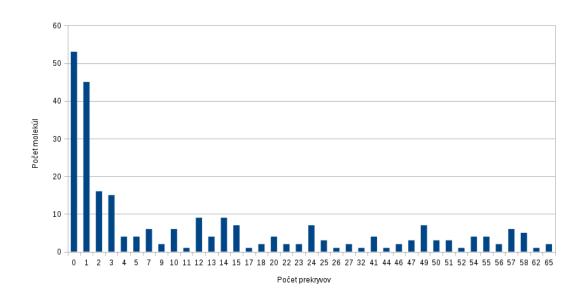
Vizualizačný test sme spustili vo forme každý s každým, teda zo 16 molekúl sme získali 256 nakreslení, u ktorých sme sledovali hlavne zachovanie ich rovinnosti (výsledná vizualizácia bola bez krížení).

Graf 5.3 nám popisuje celkové výsledky testu. Aj keď je veľké množstvo molekúl bez prekryvov, stále je relatívne veľa tých, u ktorých sa nám zachovať rovinnosť nakreslenia nepodarilo. Po použití operácie prekresľovania multibranch loop sme zaznamenali zvýšený výskyt prekryvov. Závislosť medzi použitím tejto operácie a počtom prekryvov nám vyjadrujú ďalšie dva grafy, prvý - 5.5 nám ukazuje, že ak program musel rotovať a prekreslovať multibranch loopy, nedarilo sa mu najlepšie. Naopak, ak berieme do úvahy iba vizualizácie bez prekresľovania multibranch loopy (graf 5.4), vidíme, že prekryvy vznikali iba ojedinele.

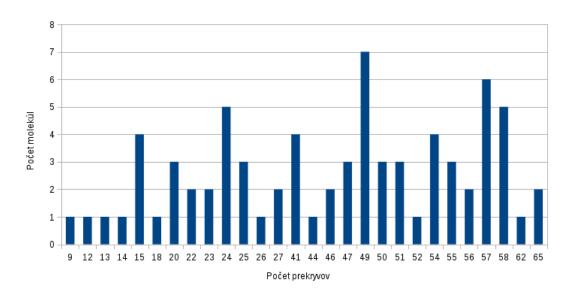
Ďalším faktorom, ktorý ovplyvňuje počet prekryvov je vzdialenosť *tree-edit-distance*. Od počtu úprav obrázka závisí počet prekryvov, ktoré môžu pri nich vzniknúť. Túto závislosť nám vyjadruje tabuľka 5.1. Pre každú dvojicu molekúl sme si spočítali vzdialenosť medzi nimi. Poradie je v závislosti od TED vzdialenosti medzi molekulami²

 $^{^1\}mathrm{V}$ šetky spomenuté formáty okrem dot-bracket obsahujú okrem sekundárnej štruktúry aj sekvenciu RNA

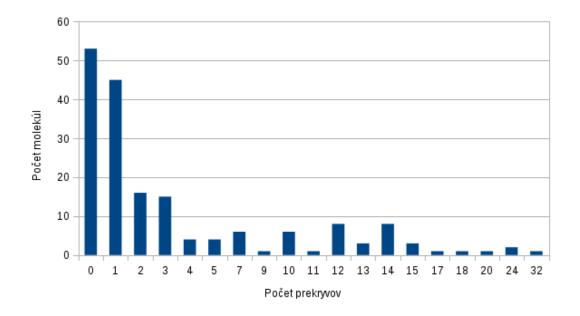
²1. je najbližšia (najmenšia hodnota TED), 15. je najvzdialenejšia



Obr. 5.3: Počet prekryvov v testovaných molekulách



Obr. 5.4: Počet prekryvov: molekuly, ktoré potrebovali prekreslit multibranch loop



Obr. 5.5: Počet prekryvov: molekuly bez prekreslovania multibranch loop

Poradie	$ ext{TED}$ (priemer)	Počet prekryvov	Smerodajná odchýlka
1	85,94	5,13	1,64
2	113,94	13,56	11,50
3	137,38	12,88	8,81
4	158,38	11,94	7,48
5	172,00	13,38	9,57
6	189,13	15,88	13,83
7	196,31	14,31	11,08
8	199,44	13,75	10,16
9	258,31	14,50	13,14
10	262,88	14,13	12,47
11	$265,\!25$	14,50	13,14
12	271,13	15,75	13,60
13	301,19	$25,\!25$	0,66
14	345,25	30,38	1,81
15	805,63	15,25	0,66

Tabuľka 5.1: Počty prekryvov v závislosti od tree-edit-distance vzdialenosti

Zaujímavosťou je, že ku všetkým molekulám bola najvzdialenejšia (pätnásta v poradí) molekula *Echinococcus granulosus (U27015)* s priemernou TED vzdialenosťou 805,63 a odchýlkou 12,92.

5.3 Chyby

V tejto kapitole uvedieme vygenerované obrázky niektorých molekúl a na nich ukážeme časté problémy, ktoré pri vizualizácii nastavali.

5.3.1 Otáčanie vetvy kvôli existujúcej hrane

Jedným príkladom za všetky je molekula rRNA medúzy (L10829, obrázok 5.6) Po tom, čo sme skúsili nakresliť molekulu samu na seba (vzorová aj cieľová molekula bola medúza) vznikol problém, kedy sa celá jedna vetva molekuly otočila na jednu stranu. Je to spôsobené existenciou bázového páru, ktorý je v pôvodnej molekule znázornený dlhšou lomenou čiarou a keďže náš program normalizuje všetky vzdialeností medzi bázovými pármi s následným vyrovnávaním stemov, vznikajú aj obrázky podobné 5.7.

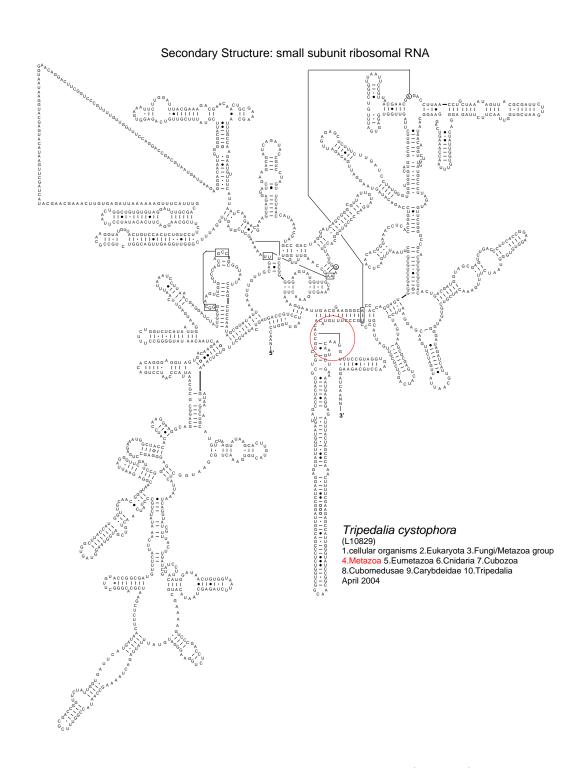
5.3.2 Rozloženie báz na kružnicu

Niekedy sa prekresleniu celej loop nevyhneme, ak napríklad vkladáme veľmi veľké množstvo nukleotidov na jedno miesto. Vtedy dochádza k problémom načrtnutým na obrázku 5.8. Na tomto konkretnom príklade je nakreslený stem, vo vnútri ktorého je veľka interior loop. Kvôli tomu, že chceme dodržiavať pravidlá o kružnicovom tvare loopy, nájdeme dostatočne veľkú kružnicu. V tomto prípade až príliž veľkú³

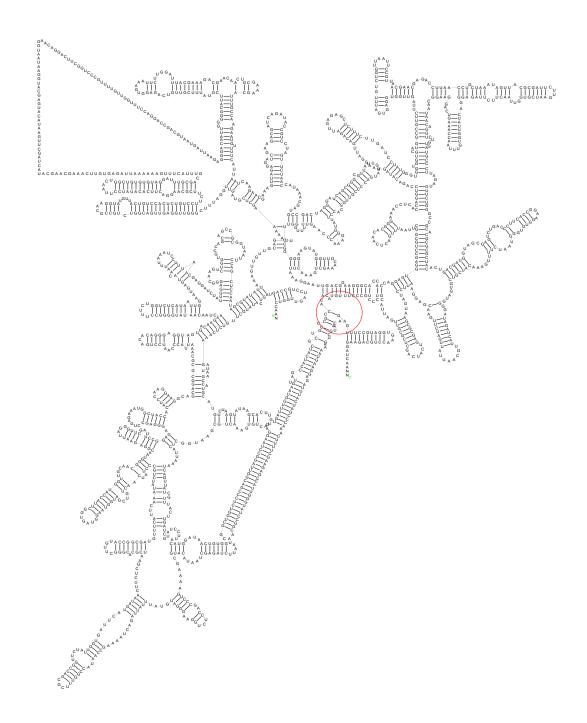
5.3.3 Otáčanie vetvy kvôli prekreslovaniu multibranch loopy

Ako už aj graf na obrázku 5.4 ukázal, prekresľovanie multibranch loopy a rotácie všetkych vetiev spôsobuje masívne prekryvy. Podobne ako na obrázku 3.5, prekreslenie multibranch loopy pri vizualizácií RNA mušle (X53899) pomocou obrázka RNA cikády (U06478). Na výslednom obrázku 5.9 sme zvýraznili miesto uskutočnenej rotácie. Ako vidíme, väčšina prekryvov je spôsobená práve ňou.

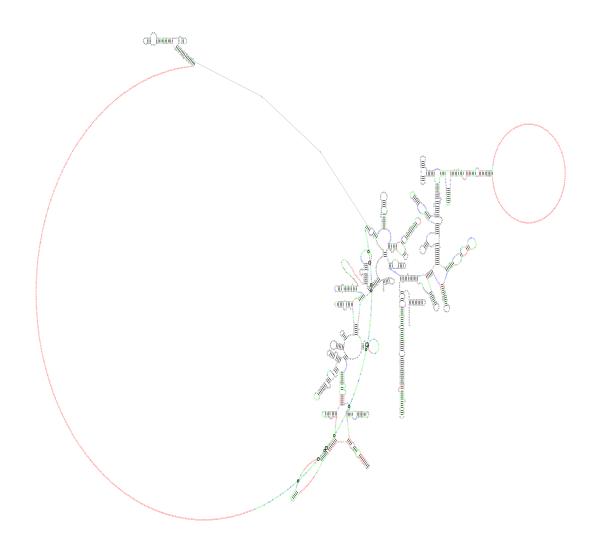
³Vo vrchnej vetve ja taktiež znázornená kružnica, ale oproti spodnej obsahuje iba 2 vrcholy



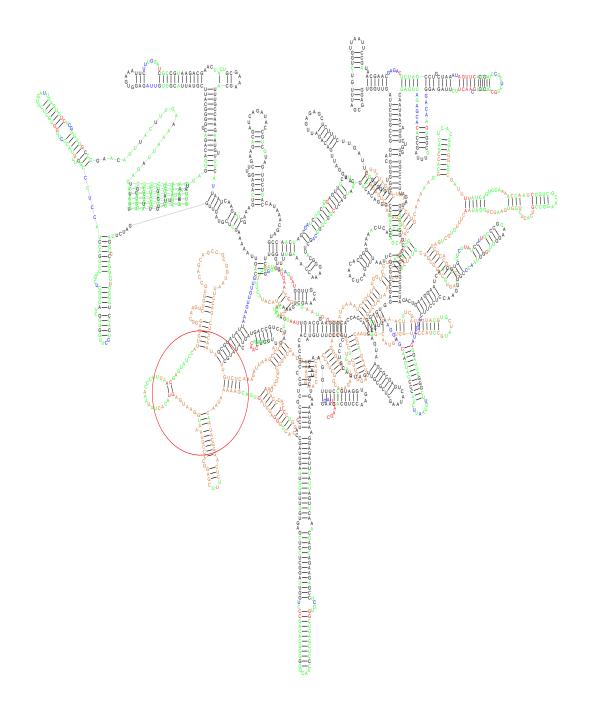
Obr. 5.6: Pôvodná vizualizácia rRNA medúzy (L10829)



Obr. 5.7: Vizualizácia rRNA medúzy (L10829) pomocou seba samej ako vzoru



Obr. 5.8: Chyba pri rozkladaní báz na kružnicu



Obr. 5.9: Chyba pri otáčani kvôli prekreslovaniu multibranch loopy

Závěr

Seznam použité literatury

- AUBER, D., DELEST, M., DOMENGER, J.-P. a DULUCQ, S. (2006). Efficient drawing of rna secondary structure. *Journal of Graph Algorithms and Applications*, **10**(2), 329–351. URL http://eudml.org/doc/55423.
- Cannone, J., Subramanian, S., Schnare, M., Collett, J., D'Souza, L., Du, Y., Feng, B., Lin, N., Madabusi, L., Muller, K., Pande, N., Shang, Z., Yu, N. a Gutell, R. (2002). The comparative RNA web (CRW) site: an online database of comparative sequence and structure information for ribosomal, intron, and other RNAs: Correction. *BMC Bioinformatics*, **3**(1), 15+. ISSN 1471-2105. doi: 10.1186/1471-2105-3-15. URL http://dx.doi.org/10.1186/1471-2105-3-15.
- Carthew, R. W. a Sontheimer, E. J. (2009). Origins and Mechanisms of miRNAs and siRNAs. *Cell*, **136**(4), 642–655.
- DARTY, K., DENISE, A. a PONTY, Y. (2009). VARNA: Interactive drawing and editing of the RNA secondary structure. *Bioinformatics*, **25**(15), 1974–1975.
- DE RIJK, P., WUYTS, J. a DE WACHTER, R. (2003). RnaViz 2: an improved representation of RNA secondary structure. *Bioinformatics*, **19**(2), 299–300.
- DEMAINE, E. D., MOZES, S., ROSSMAN, B. a WEIMANN, O. (2009). An optimal decomposition algorithm for tree edit distance. *ACM Trans. Algorithms*, **6**(1), 2:1–2:19. ISSN 1549-6325. doi: 10.1145/1644015.1644017. URL http://doi.acm.org/10.1145/1644015.1644017.
- Dulucq, S. a Touzet, H. (2003). Combinatorial Pattern Matching: 14th Annual Symposium, CPM 2003 Morelia, Michoacán, Mexico, June 25–27, 2003 Proceedings, chapter Analysis of Tree Edit Distance Algorithms, pages 83–95. Springer Berlin Heidelberg, Berlin, Heidelberg. ISBN 978-3-540-44888-4. doi: 10.1007/3-540-44888-8.7. URL http://dx.doi.org/10.1007/3-540-44888-8_7.
- ELIÁŠ, R. a HOKZA, D. (2016). RNA Secondary Structure Visualization Using Tree Edit Distance. *International Journal of Bioscience, Biochemistry and Bioinformatics*, **6**(1), 9–17. doi: 10.17706/ijbbb.2016.6.1.9-17.
- HAN, K., LEE, Y. a KIM, W. (2002). PseudoViewer: automatic visualization of RNA pseudoknots. *Bioinformatics*, **18 Suppl 1**, S321–328.
- JENKOV, J. SVG Tutorial. URL http://tutorials.jenkov.com/svg/index. html. Accessed: 2016-07-24.
- KISS, T. (2002). Small nucleolar RNAs: an abundant group of noncoding RNAs with diverse cellular functions. *Cell*, **109**(2), 145–148.
- KLEIN, P. N. (1998). Computing the edit-distance between unrooted ordered trees. In *Proceedings of the 6th Annual European Symposium on Algorithms*, ESA '98, pages 91–102, London, UK, UK, 1998. Springer-Verlag. ISBN 3-540-64848-8. URL http://dl.acm.org/citation.cfm?id=647908.740125.

- KLEINKAUF, R., HOUWAART, T., BACKOFEN, R. a MANN, M. (2015). antaRNA–Multi-objective inverse folding of pseudoknot RNA using ant-colony optimization. *BMC Bioinformatics*, **16**, 389.
- LEVENSHTEIN, V. I. (1966). Binary Codes Capable of Correcting Deletions, Insertions and Reversals. Soviet Physics Doklady, 10, 707.
- LORENZ, R., BERNHART, S. H., HONER ZU SIEDERDISSEN, C., TAFER, H., FLAMM, C., STADLER, P. F. a HOFACKER, I. L. (2011). ViennaRNA Package 2.0. Algorithms Mol Biol, 6, 26.
- PAWLIK, M. a AUGSTEN, N. (2011). Rted: A robust algorithm for the tree edit distance. *Proc. VLDB Endow.*, **5**(4), 334–345. ISSN 2150-8097. doi: 10.14778/2095686.2095692. URL http://dx.doi.org/10.14778/2095686.2095692.
- PONTY, Y. a LECLERC, F. (2015). Drawing and editing the secondary structure(s) of RNA. *Methods Mol. Biol.*, **1269**, 63–100.
- Puton, T., Kozlowski, L. P., Rother, K. M. a Bujnicki, J. M. (2013). CompaRNA: a server for continuous benchmarking of automated methods for RNA secondary structure prediction. *Nucleic Acids Res.*, **41**(7), 4307–4323.
- PÁNEK, J., HAJIČ, J. a HOKSZA, D. (2014). Template-based prediction of ribosomal rna secondary structure. In *Bioinformatics and Biomedicine (BIBM)*, 2014 IEEE International Conference on, pages 18–20. doi: 10.1109/BIBM. 2014.6999394.
- SCOTT, J. (1988). Social network analysis. *Sociology*, **22**(1), 109–127. doi: 10.1177/0038038588022001007. URL http://soc.sagepub.com/content/22/1/109.abstract.
- TAI, K.-C. (1979). The tree-to-tree correction problem. *J. ACM*, **26**(3), 422–433. ISSN 0004-5411. doi: 10.1145/322139.322143. URL http://doi.acm.org/10.1145/322139.322143.
- Tamassia, R. (2007). Handbook of Graph Drawing and Visualization (Discrete Mathematics and Its Applications). Chapman & Hall/CRC. ISBN 1584884126.
- WIESE, K. C., GLEN, E. a VASUDEVAN, A. (2005). jviz.rna -a java tool for rna secondary structure visualization. *IEEE Transactions on NanoBioscience*, 4(3), 212–218. ISSN 1536-1241. doi: 10.1109/TNB.2005.853646.
- Yang, H., Jossinet, F., Leontis, N., Chen, L., Westbrook, J., Berman, H. a Westhof, E. (2003). Tools for the automatic identification and classification of RNA base pairs. *Nucleic Acids Res.*, **31**(13), 3450–3460.
- ZHANG, K. a SHASHA, D. (1989). Simple fast algorithms for the editing distance between trees and related problems. SIAM Journal on Computing, 18(6), 1245 1262.
- ZUKER, M. (2003). Mfold web server for nucleic acid folding and hybridization prediction. *Nucleic Acids Res.*, **31**(13), 3406–3415.

Zoznam obrázkov

1.1	Spojnicový graf	6
1.2	Kruhový graf	6
1.3	Vizualizácia sekundárnej štruktúry RNA človeka z CRW databázy	
	(Cannone a kol. (2002))	7
1.4	Štrukturálne motívy v RNA	8
1.5	Typy pseudouzlov (Kleinkauf a kol. (2015))	8
1.6	Malá podjednotka vygenerovaná programom jViz.Rna (Wiese	_
	a kol. (2005))	(
1.7 1.8	Malá podjednotka vygenerovaná programom Mfold (Zuker (2003)) Malá podjednotka vygenerovaná programom RNAfold (Lorenz	10
	a kol. (2011))	11
1.9	Varianty reprezentácie vrcholov (Auber a kol. (2006))	12
	Molekula RNA a jej stromová reprezentácia	12
1.11	Príklad stromu. Je v ňom červene vyznačená heavy cesta	13
2.1	Ukážky TED operácií	14
2.2	Rekurzívny vzorec pre výpočet tree-edit-distance od Demaine	
	a kol. (2009) a Pawlik a Augsten (2011)	15
2.3	Príklad výpočtu GTED medzi stromami F a G	19
2.4	Výsledná tabuľka $TreeDistance$ medzi stromami z 2.3	20
2.5	Výpočet mapovania medzi stromami	20
2.6	Celková dekompozícia pomocou LRH strategií (Pawlik a Augsten	
	$(2011)) \ldots \ldots$	22
3.2	Možná chyba pri vkladaní nového bázového páru	25
3.1	Namapovanie rRNA žaby (X04025) do obrázka rRNA človeka	26
กก	(K03432) z 1.3, sivou sú označené mazané bázy	26
3.3	Príklad zväčšovania kružnice a následné vloženie báz	27
3.4	Vkladanie báz do stemu	28
3.5	Vkladanie báz do multibranch loopy s aj bez prekresľovania celej	
	multibranch loop štruktúry	29
4.1	Príklad fasta súboru	32
4.2	Príklad podporovaného formátu post script súboru	33
4.3	Časť výstupného súboru s mapovacou tabuľkou	34
4.4	Príklad výstupného PostScript súboru	34
4.5	Príklad výstupného SVG súboru	35
5.1	Inverzné operácie: rekonštrukcia stemu	36
5.2	Inverzné operácie: rekonštrukcia multibranch loop	37
5.3	Počet prekryvov v testovaných molekulách	38
5.4	Počet prekryvov: molekuly, ktoré potrebovali prekreslit multib-	
	ranch loop	38
5.5	Počet prekryvov: molekuly bez prekreslovania multibranch loop .	36
5.6	Pôvodná vizualizácia rRNA medúzy ($L10829$)	41
5.7	Vizualizácia rRNA medúzy ($L10829$) pomocou seba samej ako vzoru	42

5.8	Chyba pri rozkladaní báz na kružnicu	43
5.9	Chyba pri otáčani kvôli prekreslovaniu multibranch loopy	44

Zoznam tabuliek

4.1	Farebné označenie použitých operácií pri vizualizácií	31
5.1	Počty prekryvov v závislosti od tree-edit-distance vzdialenosti	39

Seznam použitých zkratek

Přílohy